

Η ΚΑΤΑΓΙΔΑ ΜΙΑΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Συνέντευξη της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας κυρίας Μίνας Γκάγκα

Η κυρία Μίνα Γκάγκα, αναπληρώτρια Υπουργός Υγείας παραχώρησε συνέντευξη στον μαθητή της Β' τάξης του σχολείου μας, Τσοπανίδη Παναγιώτη.

► σελ. 4

ΑΝΑΜΜΗΣΕΙΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Οι παλιοί θυμούνται και μας μεταφέρουν την εμπειρία τους από το παρελθόν. Καταστάσεις που για εμάς είναι πρωτόγνωρες, ανασύρουν μνήμες σε μια ηλικιωμένη, την κυρία Αναστασία Μερτζανάκη, που έζησε την Ασιατική Γρίπη του 1957 και δίνει συνέντευξη στην εγγονή της.

► σελ. 14

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΝΟΣΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

από τον Ιούλιο του 2021 μέχρι τον Μάρτιο του 2022

► σελ. 9

Ο κορωνοϊός προσβάλλει και το περιβάλλον

► σελ. 6

ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΑΚΟΥΤΕ;

Έρευνα για την τηλεεκπαίδευση στο 1^ο Γυμνάσιο Πεύκων

► σελ. 12

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ Ο,ΤΙ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

- Η καταιγίδα μιας πανδημίας ... σελ. 2
- Πανδημίες που σημάδεψαν τον 20^ο αιώνα ... σελ. 3
- Συνέντευξη της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας ... σελ. 4
- Συνέντευξη μητέρας νοσηλεύτριας ... σελ. 5
- Περιβαλλοντικά ... σελ. 6
- Λοιμοί που σημάδεψαν τον κόσμο ... σελ. 7
- Όσα πρέπει να γνωρίζουμε για την Covid19 ... σελ. 8
- Στατιστικά στοιχεία για τους εμβολιασμούς και τις νοσήσεις στο σχολείο μας ... σελ. 9
- ΛΟΓΟ τεχνήματα σελ. 10
- Έρευνα για την τηλεεκπαίδευση σελ. 12
- Η τηλεεκπαίδευση στην «ένταξη»-Σκόπελος ή εφελτήριο; ... σελ. 13
- Αναμνήσεις πανδημίας. Έχουμε ξαναζήσει κάτι ανάλογο; ... σελ. 14
- Βιβλιοπαρουσιάσεις ... σελ. 16
- Μην αρχίζεις τη μουρμούρα. Αρχισε όμως να είσαι ευσυνείδητος πολίτης ... σελ. 17
- Οι ζωγραφιές της πανδημίας ... σελ. 18
- Για να ... μένουμε σπίτι ... πιο ευχάριστα ... σελ. 20
- Κορωνοϊός: Τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνουμε στα ποντιακά ... σελ. 21
- Εν ώρα μαθήματος ... σελ. 22
- Λύσεις ... σελ. 24

Σημείωμα της συντακτικής ομάδας

ΕΚΤΑΚΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΚΑΙΡΟΥ!!!

ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ!!!

Πλήθος φαινομένων και πρόσκαιρες καταιγίδες δημιουργίας, αναμένονται να εμφανιστούν σε περιοχές με υψηλό επίπεδο ευαισθησίας. Προβλέπεται καταιγίδα δημιουργικών ιδεών και φαινόμενα παιδαγωγικών δράσεων, με αφορμή τον απόηχο της πανδημίας που φαίνεται να οπισθοχωρεί και η οποία μας απασχόλησε τα δύο τελευταία χρόνια. Το Γυμνάσιο Πεύκων είναι πάντα προετοιμασμένο να αντιμετωπίσει οποιαδήποτε φαινόμενα με υπευθυνότητα, συνέπεια στους στόχους μας, αλλά και χιούμορ. Το παρόν τεύχος έχει σκοπό να σας κρατά ενήμερους για όσα απασχόλησαν και οδηγούσαν τους μαθητές μας σε γραπτά δημιουργήματα.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΤΕΡΑ

1. Το SCHOOL@PIKI μας θα στολίσει και φέτος τη σχολική μας χρονιά με την παρουσία του στη σχολική μας ζωή. Δεν είναι

ένα απλό κόσμημα, αλλά έχει προσωπικότητα, καθώς κρύβει στάση ζωής : δεν αφήνουμε απλώς τα πράγματα να συμβαίνουν γύρω μας, αλλά τα παίρνουμε ως αφορμή για να ελευθερώσουμε τις κρυμμένες δυνάμεις μας, να εξωτερικεύσουμε τις φοβίες και τους φόβους μας, να αναζητήσουμε πληροφορίες και απόψεις, να ανακαλέσουμε μνήμες και αναμνήσεις. Και όχι μόνο... Αναζητούμε και προσφέρουμε στιγμές ανακούφισης και ψυχαγωγίας μέσα από παιχνιδόλεξα. Ακόμη προσφέρουμε βήμα λόγου σε όσους έχουν το θάρρος να εκτεθούν μέσα από συνεντεύξεις.

2. Οι αναγνώστες μας καλούνται να λάβουν σοβαρά υπόψη ότι τα κείμενα που θα διαβάσουν, προέκυψαν εξαιτίας της σκοτεινής περιόδου της πανδημίας. Αυτή τη στιγμή, βρίσκουν το φως της δημοσιότητας και αναμένουν τη θετική ανταπόκριση του αναγνωστικού μας κοινού.

Μπορείτε να το ξεφυλλίσετε ηλεκτρονικά σε μορφή Flip Book στη διεύθυνση:

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2022/>

ή σε μορφή pdf

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki/schoolariki9.pdf>

Η ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΜΙΑΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Ο μαθητής της Β' τάξης, Γιώργος Ηλιάδης, κάνει «μία κατάθεση ψυχής» σε ένα άρθρο που απηχεί τον προβληματισμό, τις ανησυχίες αλλά και τη λαμπερή ματιά των νεαρών μαθητών και μαθητριών που βιώνουν δύο χρόνια τώρα καταστάσεις που ευχόμαστε όλοι από καρδιάς ποτέ να μην ξαναζητήσουν. Μέσα από τις σκέψεις του όμως, αναδεικνύεται μία φωτεινή ελπίδα: όλα όσα ζήσαμε, μας ταλαιπώρησαν, αλλά δεν μας λύγισαν. Αντίθετα, μας βοήθησαν να σκεφτούμε ώριμα και να ονειρευόμαστε με πείσμα ένα καλύτερο μέλλον!

Είναι γνωστό σε όλη την οικουμένη πως η ελληνική γλώσσα διαθέτει ένα από τα πλουσιότερα λεξιλόγια, ίσως και το πλουσιότερο ανάμεσα σε όλες τις ανθρώπινες διαλέκτους. Οι γλωσσολόγοι ισχυρίζονται πως κα-

θημερινά κάνουμε χρήση περίπου 1500 λέξεων για τις επικοινωνιακές μας ανάγκες, ωστόσο υπάρχει ένας αστείρευτος θησαυρός λέξεων, όρων και εννοιών που μας είναι άγνωστα, μέχρι να μας δοθεί η κατάλληλη ευκαιρία να τα ανακαλύψουμε. Ομολογώ, λοιπόν, πως η λέξη «πανδημία» μού ήταν παντελώς άγνωστη, μέχρι και πριν από δύο χρόνια, οπότε και κάναμε όλοι τη γνωριμία μας με τον Κορωνοϊό SARS-CoV-2 και την ασθένεια Covid-19. Στην αρχή, δειλά-δειλά μάς έκανε την τιμή να μας επισκέπτεται σποραδικά, στη συνέχεια όμως πήρε την απόφαση να εγκατασταθεί για τα καλά ανάμεσά μας, μετατρέποντας

μία επιδημική ασθένεια σε μία ιστορική πανδημία.

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι γονείς μου έλεγαν πως στο παρελθόν η παγκόσμια επικράτηση ενός φονικού ιού ήταν σενάριο ταινιών επιστημονικής φαντασίας. Κι όμως, να που σήμερα η φαντασία πήρε σάρκα και οστά και το εφιαλτικό σενάριο έγινε πραγματικότητα. Σ' αυτά τα πλαίσια, πιστεύω ακράδαντα πως μία κατάθεση ψυχής -της ψυχής μας- είναι επιτακτική ανάγκη και μπορεί να λειτουργήσει πάνω μας λυτρωτικά. Θα σας «ζωγραφίσω», λοιπόν, ίσως με τα μελανότερα χρώματα τι ακριβώς αισθάνομαι...

Τον τελευταίο χρόνο, οπότε ακούω τη λέξη «κορωνοϊός» αγχώνομαι, φοβάμαι, απελπίζομαι. Δεν γνωρίζω

«SCHOOL@PIKI»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 1^{ου} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΕΥΚΩΝ

Αγ. Γεωργίου & Τριών Ιεραρχών
570 10 Πεύκα - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 674659 – 2310 673944
E-MAIL: mail@gym-pefkon.thess.sch.gr
Ιστότοπος: <http://gym-pefkon.thess.sch.gr/>

Υπεύθυνες εκπαιδευτικοί έκδοσης:

Χρυσάνθη Τζικουδής – Παπαγεωργίου
Ελένη Σταμπουλίδου
Ολυμπία Στράνταρη

τι μέρα θα ξημερώσει, με πλημμυρίζει ανασφάλεια σχετικά με τις εξελίξεις του μέλλοντος.

Παρατηρώ πως πολλοί συνομήλικοί μου αδιαφορούν, μάλιστα οι περισσότεροι με απερισκεψία θέτουν σε κίνδυνο εαυτούς και τους γύρω τους.

Κουράστηκα. Κουράστηκα να ακούω στις ειδήσεις δυσάρεστα νέα και θλιβερούς αριθμούς κρουσμάτων, διασωληνώσεων και θανάτων. Και κουράστηκα να είμαι κουρασμένος.

Βέβαια, δεν είναι λίγες οι φορές που ξεχνάω πως υπάρχουν συνάνθρωποι που υποφέρουν από ανίατες ασθένειες ή αντιμετωπίζουν το φάσμα της φτώχειας και της πείνας. Δεν θέλω να είμαι αγνώμων.

Ωστόσο, δεν μπορώ να μην ομολογήσω πως αισθάνομαι μια έντονη ψυχολογική πίεση τους τελευταίους μήνες. «Πότε θα αποτελέσει ο ιός

πλέον παρελθόν;», αναρωτιέμαι και ευελπιστώ σε μία αίσια έκβαση σύντομα. «Ο Παντοδύναμος Θεός πού βρίσκεται μέσα σε όλα αυτά; Γιατί δεν επεμβαίνει για να αποκαταστήσει την τάξη των πραγμάτων;».

Αισθάνομαι απογοήτευση, μένω άπραγος και παλεύω την κάθε μέρα, σαν να είναι ένα τεράστιο κύμα... Ωστόσο, στο τέλος της ημέρας, προσπαθώ να διατηρώ την αισιοδοξία μου. Είμαι ευγνώμων για το μέτρο της υγείας που έχω και προτίθεμαι να αντιμετωπίζω το σκοτάδι του φόβου με το φως της ελπίδας. Αντιλαμβάνομαι πως μόνο με θετική σκέψη θα μπορέσω να ατενίσω ένα πιο χαρούμενο μέλλον. Λαμβάνω τα απαραίτητα μέτρα και οπλίζομαι με θάρρος και υπευθυνότητα. Κι έτσι βιώνω την κάθε μέρα, διότι η κάθε μέρα έχει το δικό της φορτίο.

Καθώς η κατάθεση της ψυχής

μου φτάνει στο τέλος της, ήδη αισθάνομαι καλύτερα. Και το χρωστάμε στους εαυτούς μας να αισθανόμαστε καλά. Ήδη περάσαμε δύο χρόνια από την παιδική και εφηβική μας ηλικία μέσα σ' αυτές τις αντίξοες συνθήκες. Είναι δύο χρόνια πολύτιμα, που δεν πρόκειται να επιστρέψουν πίσω. Να πάρουμε τις ζωές μας πίσω, να ξαναγυρίσουμε στην κανονικότητα, να κάνουμε τα όνειρά μας πραγματικότητα. Και μακάρι η λέξη «πανδημία» να αποτελέσει κάποια στιγμή μια μακρινή ανάμνηση στο μυαλό όλων μας...

Πανδημίες που σημάδεψαν τον 20ο αιώνα

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΓΡΙΠΗ: Η Ισπανική γρίπη ήταν πανδημία γρίπης η οποία εκδηλώθηκε το 1918 και είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο από 17 έως 50 εκατομμυρίων ανθρώπων. Ο ιός μεταπήδησε από τα πτηνά στον άνθρωπο και στη συνέχεια άρχισε να μεταδίδεται μεταξύ των ανθρώπων. Οι περισσότερες Ευρωπαϊκές χώρες είχαν επιβάλει λογοκρισία λόγω του Α' Παγκοσμίου Πολέμου με αποτέλεσμα να κρύβουν την έξαρση της πανδημίας. Αντίθετα, επειδή η Ισπανία είχε διατηρήσει στάση ουδετερότητας ο τύπος της έδινε μια πιο ρεαλιστική εικόνα της πανδημίας, με αποτέλεσμα να δίνει την εντύπωση διεθνώς ότι η χώρα είχε πληγεί πολύ βαρύτερα από την ασθένεια. Για αυτόν τον λόγο, η νόσος έμεινε γνωστή ως ισπανική γρίπη.

ΓΡΙΠΗ H3N2: Το 1968 υπήρξε μια τρομακτική εξάπλωση της γρίπης H3N2, η οποία απέδειξε στην ανθρωπότητα την ευκολία μετάδοσης ασθενειών στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Γνωστή και ως «η γρίπη του Χονγκ Κονγκ», καθώς εκεί διαγνώστηκε το πρώτο περιστατικό Από την πρώτη αναφερθείσα περίπτωση στις 13 Ιουλίου 1968 στην ασιατική μεγαλούπολη, χρειάστηκαν μόλις 17 ημέρες πριν εμφανιστούν κρούσματα στο Βιετνάμ, στη Μαλαισία και στη Σιγκαπούρη, ενώ σε τρεις μήνες ο H3N2 παρουσίαζε πλέον καθημερινά κρούσματα στην Ευρώπη, στην Ινδία και στις ΗΠΑ.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΤΥΦΟΥ: Η επιδημία τύφου άλλαξε καθοριστικά την έκβαση του Α' Παγκοσμίου Πολέμου στο ανατολικό μέτωπο. Ο τύφος προκαλείται από βακτήρια που

διαδίδονται από ψύλλους και ψείρες, ενώ τα συμπτώματά του ξεκινούν με έντονο πονοκέφαλο και υψηλό πυρετό και καταλήγουν σε εξανθήματα, ευαισθησία στο φως, παραληρήματα και θάνατο. Η επιδημία χτυπούσε συχνά στην περιοχή της Ανατ. Ευρώπης, ενώ δεν ήταν η πρώτη φορά που η έξαρσή της συγχρονίστηκε με τον πόλεμο.

ΙΛΑΡΑ: Η ιλαρά είναι μία από τις σύγχρονες πανδημίες με τη μεγαλύτερη εξάπλωση, αλλά και η πρώτη φορά που η παγκόσμια κοινότητα συνειδητοποίησε την ταχύτητα εξάπλωσης των μεταδοτικών ασθενειών στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Η παγκοσμίως οικεία ιλαρά είναι ένας ιός που προκαλεί πυρετό, ρινική καταρροή, βήχα και πονόλαιμο, ενώ αργότερα ακολουθεί το γνωστό εξάνθημα που επεκτείνεται σε ολόκληρο το σώμα. Πρόκειται για μια πολύ μεταδοτική ασθένεια, η οποία εξαπλώνεται στον αέρα και η οποία ωστόσο ελέγχεται πλήρως χάρη στον σύγχρονο εμβολιασμό. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, μια ομάδα Αμερικανών γιατρών διαπίστωσε πως διάφορα κρούσματα που ξεκίνησαν από μη εμβολιασμένα παιδιά δημιουργούσαν τοπικές επιδημίες σε διάφορες κοινότητες της χώρας. Από το 1991, οι γιατροί άρχισαν να συστήνουν ένα δεύτερο εμβόλιο για όλους για την καταπολέμηση του νέου κύματος, το οποίο τελικά κατάφερε να περιορίσει την ασθένεια σε λιγότερα από 1.000 περιστατικά στις ΗΠΑ.

Παπαδοπούλου Αυγουστίνα (Β' τάξη)

Συνέντευξη της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας κυρίας Μίνας Γκάγκα

Ο μαθητής της Β' τάξης **Παναγιώτης Τσοπανίδης**, ζήτησε από την Αναπληρώτρια Υπουργό Υγείας κυρία **Μίνα Γκάγκα** να του παραχωρήσει συνέντευξη για την εφημερίδα του σχολείου μας. Η κυρία Γκάγκα ανταποκρίθηκε με χαρά, παρά το βαρύ της πρόγραμμα, και την ευχαριστούμε γι' αυτό!

Θα ξεκινήσω από μια ερώτηση που έχουμε όλοι στο μυαλό μας τα τελευταία δύο χρόνια και θεωρώ ότι είστε η κατάλληλη για να απαντήσετε τόσο με την ιδιότητα της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας, όσο και λόγω της εμπειρίας σας ως Πνευμονολόγος στην πρώτη γραμμή της μάχης με τον κορωνοϊό: Πότε πιστεύετε θα τελειώσει η πανδημία;

Ήδη φαίνεται πως έχουμε μπει σε πορεία μείωσης των κρουσμάτων και ελπίζουμε ότι μέσα στους επόμενους μήνες θα μπορούμε να μιλήσουμε για σταδιακή επιστροφή στην κανονική ζωή. Συνεχίζουμε να προσέχουμε, για να συνεχιστεί αυτή η καλή πορεία η οποία θα μας επιτρέψει να χαλαρώσουμε κι άλλο τους περιορισμούς. Η επιστροφή στην κανονικότητα θα γίνει βήμα – βήμα, με προσεκτικές κινήσεις, ώστε να αποφύγουμε τα πισωγυρίσματα.

Πώς θα είναι άραγε η ζωή μας μετά την πανδημία;

Νομίζω ότι όλοι μας θα έχουμε ανάγκη να βρούμε, να διασκεδάσουμε, να δούμε αγαπημένα μας πρόσωπα, που δεν τα χαρήκαμε όσο θα θέλαμε τα τελευταία δύο χρόνια. Αφού, λοιπόν, ξεσκάσουμε θα μπορούμε πιο καθαρά να σκεφτούμε ποια είναι τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή και πώς μπορούμε να χτίσουμε γύρω από αυτά. Η πανδημία ήταν για όλους μας μια δύσκολη περίοδος, αλλά μπορούμε να βρούμε και θετικά πράγματα που θα μας ακολουθούν στο μέλλον.

Πόσο πιστεύετε έχει επηρεαστεί η ψυχολογία των ανθρώπων και συγκεκριμένα των παιδιών;

Ο άγνωστος ιός, η αρρώστια φίλων και γνωστών μας και όλοι οι περιορισμοί σίγουρα μας επηρέασαν όλους σε πολλά επίπεδα: οικονομικά, κοινωνικά και βέβαια ψυχολογικά. Τα παιδιά και οι έφηβοι επηρεάστηκαν πολύ, φοβήθηκαν, πιθανώς έζησαν εντάσεις στο σπίτι, δυσκολεύτηκαν με την τηλεκπαίδευση, απομακρύνθηκαν από τους φίλους τους για μεγάλο διάστημα. Στο υπουργείο κάνουμε προσπάθειες να μειώσουμε τις ψυχολογικές επιπτώσεις της πανδημίας, με ειδικά προγράμματα και μαθήματα στα σχολεία, με δράσεις σε όλη τη χώρα και με ειδικούς επαγγελματίες διαθέσιμους για όποιον έχει ανάγκη.

Είναι γεγονός ότι η πλειοψηφία των ατόμων που νόσησαν βαριά ήταν άτομα με επιβαρυνμένη υγεία (χρόνια νοσήματα, παχυσαρκία, κάπνισμα, καθόλου άσκηση). Τι πιστεύετε ότι πρέπει να κάνει η κυβέρνηση ούτως ώστε να έχει καλύτερη υγεία ο πληθυσμός της χώρα, ειδικά τα παιδιά και οι νέοι άνθρωποι, και να είναι λιγότερο ευπαθείς σε περίπτωση π.χ. νέας πανδημίας;

Η απάντηση βρίσκεται στην πρόληψη και τη φροντίδα της υγείας μας. Υπάρχουν προγράμματα πρόληψης για κάθε ηλικία και για ειδικές κατηγορίες του πληθυσμού. Η Πολιτεία ακούει τους πολίτες, στηρίζει τις θετικές πρωτοβουλίες των παι-

διών και των νέων και δημιουργεί τις συνθήκες που χρειάζονται για την καλή υγεία μικρών και μεγάλων. Την ίδια στιγμή, όμως, η Πολιτεία είναι ο καθένας από εμάς. Ο καθένας μας πρέπει να φροντίσει την υγεία του, τρώγοντας σωστά, αποφεύγοντας τις βλαβερές συνήθειες, κάνοντας τακτικά εξετάσεις. Προσέχουμε τον εαυτό μας, αθλούμαστε, φροντίζουμε για την καλή μας διάθεση. Γινόμαστε το καλό παράδειγμα για την κοινωνία και την πολιτεία. Και αυτή η σωστή θεώρηση για ένα υγιή τρόπο ζωής ξεκινάει φυσικά από το σχολείο και οι μαθητές συμμετέχουν με δράσεις και προτάσεις και οργανώνουν το μέλλον, το αύριο που θέλουν να έχουν.

Πιστεύετε ότι το σύστημα Υγείας ανταποκρίθηκε σωστά;

Το ΕΣΥ ανταποκρίθηκε σωστά και γρήγορα στην κατάσταση που δημιούργησε η πανδημία. Το προσωπικό δούλεψε με θάρρος και διάθεση προσφοράς και με γρήγορες αποφάσεις και καλό προγραμματισμό από την κυβέρνηση και το υπουργείο, καταφέραμε και καταφέρνουμε να παρέχουμε καλές υπηρεσίες όχι μόνο στους ασθενείς με κορωνοϊό αλλά και σε όλους τους υπόλοιπους. Μάλιστα, το πρώτο διάστημα, πολλά παιδιά που σπουδάζουν σε άλλες χώρες επέστρεψαν στα σπίτια τους, με την αίσθηση ότι εδώ θα είναι πιο ασφαλείς και θα έχουν την κατάλληλη φροντίδα αν τη χρειαστούν.

Δυσκολευτήκατε περισσότερο να «πολεμήσετε» τον ιό ως γιατρός στην πρώτη γραμμή ή ως Αναπληρώτρια Υπουργός Υγείας; Ποιο ρόλο προτιμάτε;

Για τον πρώτο ρόλο σπούδασα, εκπαιδεύτηκα, και εργάστηκα 30 χρόνια. Έμαθα την αξία

της ομαδικής δουλειάς και τη σημασία των γρήγορων αποφάσεων, που είναι πολύ σημαντικές για τη ζωή του κάθε ασθενή. Ο ρόλος στο υπουργείο είναι πιο περίπλοκος, είναι και εδώ πολύ σημαντικό να δουλεύουμε σαν ομάδα, ενώ οι αποφάσεις αφορούν πλέον όλους τους ασθενείς και όλο το σύστημα υγείας.

Τα παιδιά που νόσησαν από COVID πρέπει να κάνουν κάποιες ειδικές εξετάσεις για να βεβαιωθούν ότι είναι υγιή και δεν έχουν περαιτέρω μακροχρόνιες επιπλοκές;

Όσοι νόσησαν από κορωνοϊό, μικροί και μεγάλοι, καλό είναι να κάνουν κάποιες εξετάσεις, σε συνεννόηση με το γιατρό τους. Καλό είναι να ελεγχθεί η καρδιά και η αναπνοή. Τα παιδιά, στις περισσότερες περιπτώσεις δεν

κινδυνεύουν από μακροχρόνιες επιπλοκές του ιού.

Τι θα λέγατε σε όσους συμμαθητές μας και τους γονείς τους διστάζουν να εμβολιαστούν;

Θα τους έλεγα ότι τα εμβόλια έχουν αποδείξει την αξία τους εδώ και 200 χρόνια. Όλα τα παιδιά εμβολιάζονται με δεκάδες εμβόλια, από μωρά, για να προστατευτούν από πολλές ασθένειες, που χωρίς τα εμβόλια θα μπορούσαν να είναι πολύ επικίνδυνες. Πολλά εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο έχουν κάνει το εμβόλιο του κορωνοϊού. Οι περιπτώσεις παρενεργειών ήταν ελάχιστες, την ώρα που ο ιός έχει σκοτώσει τουλάχιστον

25.000 ανθρώπους στην Ελλάδα και εκατομμύρια στον υπόλοιπο κόσμο. Υπάρχουν εμβόλια παλιάς και νέας τεχνολογίας, πολύ αποτελεσματικά για τον ιό. Είναι το πιο ισχυρό μας όπλο για να νικήσουμε τον ιό.

Σας ευχαριστούμε πολύ!

Σαχινίδου Μαρία (Β' τάξη)

Ο μαθητής της Γ' τάξης **Λάζαρος Τενεκετζής**, πήρε συνέντευξη από τη μητέρα του, η οποία είναι μία από τις ηρωίδες μας και στο πρόσωπό της θα θέλαμε κι εμείς από τη θέση αυτή να της εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας.

Μπορείτε να μας πείτε λίγα λόγια για το επάγγελμά σας;

Ονομάζομαι Ανδρούτσου Μαρία και είμαι νοσηλεύτρια-προϊσταμένη στη Β' Παιδιατρική Κλινική του νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ.

Πώς ήταν η κατάσταση στο νοσοκομείο αυτά τα 3 τελευταία χρόνια;

Η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη, αφού έπρεπε να διαχειριστούμε διαφορετικές καταστάσεις με τον κορωνοϊό, έπρεπε να εφαρμόσουμε καινούργια πρωτόκολλα για την προστασία των ασθενών και παράλληλα να παρέχουμε την ίδια φροντίδα στην υγεία που παρείχαμε πριν.

Έχετε συναντήσει κάποιο ακραίο περιστατικό από τότε που ξεκίνησε ο κορωνοϊός;

Ιδιαίτερα ακραίο στο τμήμα μας όχι, αλλά είχαμε συναντήσει ασθενείς, που τα συμπτώματά τους ήταν εντελώς διαφορετικά από αυτά τα οποία αντιμετωπίζαμε τα προηγούμενα χρόνια. Όμως έχουμε δει άλλους ανθρώπους σε άλλα τμήματα που πέθαναν από τον κορωνοϊό.

Πώς έχουν αλλάξει οι βάρδιες, οι άδειές σας αλλά ακόμα και η καθημερινότητά σας αυτήν την περίοδο;

Η καθημερινότητά μου έχει αλλάξει λόγω του ότι έχουν αυξηθεί οι βάρδιες μας, επειδή υπάρχει μια μεγάλη και σημαντική έλλειψη στο προσωπικό, δεν μπορούμε να πάρουμε καμία άδεια, επομένως δεν μπορούμε να ξεκουραστούμε και γενικά να αλλάξουμε παραστάσεις.

Σας έχει επηρεάσει, με βάση αυτά που βλέπετε στα νοσοκομεία, ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζετε προσωπικά την πανδημία;

Εννοείται πως με έχει επηρεάσει, καθώς προσπαθώ να προστατέψω τον εαυτό μου, αφού βλέπω και ακούω ανθρώπους που υποφέρουν στο νοσοκομείο και σε άλλες περιπτώσεις ακόμα καταλήγουν να πεθαίνουν, καθημερινά.

Ο Λάζαρος απάντησε με τη σειρά του πώς βίωσε την πανδημία ως γιος μιας μητέρας που είναι στην πρώτη γραμμή.

Πώς βίωσες όλο αυτό το διάστημα της πανδημίας σε σχέση με το επάγγελμα της μαμάς σου;

Όλο το διάστημα είχα μία ανησυχία, είχα ένα αίσθημα ότι μπορεί να βγει θετική, Είχα όμως και έναν φόβο. φοβόμουν μήπως κολλήσω εγώ και της το μεταδώσω και χρειαστεί να λείψει από τη δουλειά της, ιδιαίτερα την περίοδο αυτή, που ήταν ακόμη πιο απαραίτητη η παρουσία της στο νοσοκομείο.

► **σελ. 17**

Περιβαλλοντικές ... ανησυχίες

Ο κορωνοϊός προσβάλλει και το περιβάλλον!

Γράφει η Περιβαλλοντική Ομάδα του 1^{ου} Γυμνασίου Πεύκων

Τεράστιες μη ανακυκλώσιμες ποσότητες масκών βρίσκονται πεταμένες παντού – Οι ειδικοί κρούουν των κώδωνα του κινδύνου!

Είναι πλέον τα πιο συνηθισμένα... σκουπίδια, στα πεζοδρόμια, στους δρόμους, στις παραλίες, μέσα στη θάλασσα, στα πάρκα – ακόμα και πλεγμένες σε κλαδιά δέντρων. Στην καλύτερη περίπτωση, η χρησιμοποιημένη μάσκα βρίσκει τη θέση της στους κοινούς κάδους απορριμμάτων για να οδηγηθεί στους ΧΥΤΑ. Ας μην ξεχνάμε ότι οι μάσκες δεν ανακυκλώνονται!

Διεθνείς έρευνες αναφέρουν ότι κάθε μήνα χρησιμοποιούνται παγκοσμίως γύρω στα 129 δισεκατομμύρια μάσκες, από τις οποίες οι περισσότερες είναι μιας χρήσης, αποτελούμενες κατά μεγάλο μέρος από πλαστικές μικροϋίνες. Πολλοί συγκρίνουν το πρόβλημα με αυτό που δημιουργούν τα πλαστικά μπουκάλια. Μόνο που, αντίθετα με τις μάσκες, το 25% των πλαστικών μπουκαλιών (ιδιαίτερα τα pet, δηλαδή του νερού και του αναψυκτικού) ανακυκλώνονται.

Στοιχεία για τις ποσότητες που χρησιμοποιούμε στην Ελλάδα δεν υπάρ-

χουν. Μπορούμε, όμως, με βάση στοιχεία από αποθήκες και εταιρείες παραγωγής φαρμακευτικών ειδών να κάνουμε έναν υπολογισμό. Αν κάθε φαρμακείο προμηθεύεται κατά μέσο όρο 10 κουτιά των 50 масκών την εβδομάδα, με δεδομένο ότι στη χώρα μας υπάρχουν περίπου 11.000 φαρμακεία, ο αριθμός 5.500.000 масκών μοιάζει λογικός (χωρίς να υπολογίσουμε όσες πωλούνται σε περίπτερα και σουπερμάρκετ!). Αν πολλαπλασιάσουμε μάλιστα το 5.500.000 επί τα 4 γρ. που ζυγίζει η καθεμία, θα έχουμε μια τάξη μεγέθους του βάρους των σκουπιδιών που, καθώς εχόντων των πραγμάτων, θα οδηγηθούν στις χωματερές και θα υπάρχουν για 400 χρόνια! Μιλάμε φυσικά για όσες έχουν πεταχτεί στους κάδους και όχι στο... περιβάλλον (Πηγή: «ΤΟ ΒΗΜΑ», 01/03 2022). Κάτοικος της περιοχής μας (της Δημοτικής Ενότητας Πεύκων του Δήμου Νεάπολης – Συκεών), στις 17 Ιανουαρίου 2022, καθώς έβγαλε βόλτα τον σκύλο του, κατεβαίνοντας από το βουνό σε μονοπάτι που οδηγεί στην οδό Ειρήνης, είδε την παρακάτω ντροπιαστική «εικαστική» παρέμβαση:

Εύκολα κανείς μπορεί να φανταστεί πού θα καταλήξουν όλες αυτές οι μάσκες, που όλοι μας βλέπουμε τριγύρω πεταμένες στο περιβάλλον, όταν φυσήξει ή βρέξει... κάποιες απ' αυτές θα καταλήξουν στο στομάχι κάποιου ζώου ή κάποιου ψαριού, καθώς ήδη έχουν κάνει την εμφάνισή τους στις ακτές και τις θάλασσες.

Μια απίστευτη και παράλληλα ανησυχητική εικόνα κατέγραψε ο φακός του επαγγελματία φωτογράφου, Νίκου Σαμαρά, απεικονίζεται ένας ιππόκαμπος, στην ουρά του οποίου έχει «πιαστεί» η γνώριμη πλέον σε όλους μας μάσκα προστασίας. Όπως αναφέρει στο skai.gr ο Έλληνας φωτογράφος που ασχολείται με την καταγραφή της υποβρύχιας ζωής, η φωτογραφία τραβήχτηκε πέρσι τον Αύγουστο στο Στρατώνι Χαλκιδικής μετά τη λήξη της πρώτης καραντίνας. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του, το αποτύπωμα της πανδημίας στις θάλασσες ήταν έντονο: «Έβλεπε παντού πεταμένες μάσκες και γάντια». (Πηγή: typosthes.gr, 15/09/2021)

Λοιμοί που σημάδεψαν τον κόσμο

Η παρουσία λοιμωδών ασθενειών δεν έλειψαν από την ανθρωπότητα μέσα στους αιώνες της ιστορίας. Δύο ακόμη μεγάλες "καταιγίδες" χτύπησαν, η μια τον αρχαίο κόσμο και η άλλη τον μεσαίωνα. Χιλιάδες κόσμος έχασε τη ζωή του. Και η ιστορία επαναλαμβάνεται...

Λοιμός Αθηνών

Η πρώτη πανδημία, που καταγράφεται στις ιστορικές πηγές, συναντάται στην αρχαία Ελλάδα. Μέσω του Πελοποννησιακού Πολέμου του Θουκυδίδη, ο οποίος μολύνθηκε και επέζησε της ασθένειας, λαμβάνουμε γνώση για την πρώτη καταγεγραμμένη επιδημία. Ο «Λοιμός των Αθηνών» ξέσπασε στην Αθήνα το 430 π.Χ. κατά το δεύτερο έτος του Πελοποννησιακού Πολέμου και διήρκεσε μέχρι το 426 π.Χ. εξοντώνοντας περίπου το ένα τέταρτο του Αθηναϊκού πληθυσμού. Ο θανατηφόρος ιός σκότωσε μεγάλο μέρος του πεζικού και του ναυτικού του Αθηναϊκού στρατού. Ανάμεσα στα θύματα του Λοιμού, ήταν και ο Αθηναίος ηγέτης Περικλής, ο οποίος μολύνθηκε από το δεύτερο ξέσπασμα του ιού. Ο Θουκυδίδης αναφέρει ότι η νόσος ξέσπασε πρώτα στην Αιθιοπία, πέρασε στην Αίγυπτο και τη Λιβύη, πριν καταλήξει στην Αθήνα μέσω του λιμανιού του Πειραιά. Μέσω

των περιγραφών του μαθαίνουμε ότι η πανδημία προκάλεσε δραματικές επιπτώσεις στην κοινωνία της Αθήνας. Οι κάτοικοι σταμάτησαν να υπακούουν στους νόμους και επικράτησε γενικότερη αναταραχή, καθώς πίστευαν ότι κανείς δε θα επιζήσει της επιδημίας. Δεν έχει γίνει ακριβής ταυτοποίηση του ιού, αλλά οι επιστήμονες τον έχουν συνδέσει με τη βουβωνική πανώλη, τον τύφο και τον Αιμορραγικό Πυρετό Έμπολα.

Η μαύρη πανώλη

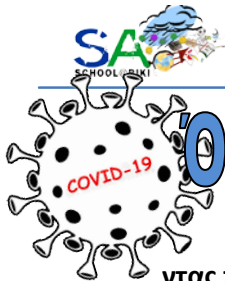
Η Μαύρη Πανώλη ή αλλιώς Μαύρος Θάνατος εξαπλώθηκε στην Ευρώπη το 1347 και αποτέλεσε μια από τις πιο καταστροφικές πανδημίες στην ιστορία. Θεωρείται ότι εμφανίστηκε πρώτα στην Ανατολική ή Κεντρική Ασία και περνώντας, μέσω των εμπορικών δρόμων από τη Μεσόγειο Θάλασσα, εξαπλώθηκε στην Ευρώπη. Πηγές της εποχής, όπως Χρονικά και επιστολές, περιγράφουν τη φρίκη που προκάλεσε η ασθένεια. Στη Φλωρεντία, ο αναγεννησιακός ποιητής Πετράρχης αναφέρει πως στο μέλλον σίγουρα «δε θα πιστέψουν τον τρόπο και την αβυσσαλέα θλίψη που βιώνουμε και θα εξετάσουν τη μαρτυρία μας ως μυθοπλασία». Η αναταραχή που προκάλεσε η ασθένεια στην κοινωνία κατέληξε στο να κατηγορηθούν διάφορες κοινωνικές ομάδες στην Ευρώπη, όπως οι Εβραίοι, οι ζητιάνοι, οι προσκυνητές και οι Ρομά. Ακόμη, οι λεπροί αλλά και άλλοι με παθήσεις βρήκαν τον θάνατο, επειδή θεωρήθηκαν υπεύθυνοι για την εξάπλωση της νόσου.

Ο Μαύρος Θάνατος ήταν μια επιδημία παρωτίτιδας, μιας ασθένειας που προκλήθηκε από το βακτήριο *Yersinia pestis*, το οποίο κυκλοφορεί ανάμεσα στα άγρια τρωκτικά, όπου αυτά ζουν σε μεγάλο αριθμό και πυκνότητα. Δεν υπάρχει ακριβής αριθμός των θυμάτων, αλλά υπολογίζεται ότι εξόντωσε σχεδόν τον μισό πληθυσμό της Ευρώπης. Παρά τη φρίκη και τον

θάνατο που επικράτησε λόγω της πανδημίας, ορισμένοι ιστορικοί υποστηρίζουν πως η εξάλειψη τόσο μεγάλου ποσοστού του πληθυσμού, οδήγησε στη βελτίωση της οικονομίας και προώθησε μια θετική κλιματική αλλαγή.

Τσιάμη Παναγιώτα (Β' τάξη)

Θα πρέπει να γνωρίζουμε για την covid-19

Η μαθήτρια της Β' τάξης Σούμπαση Ναταλία έκανε τη δική της έρευνα για την COVID 19, αντλώντας πληροφορίες από το διαδίκτυο και από έντυπο υλικό.

Η σοβαρότητα της νόσου ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό από άτομο σε άτομο.

Ορισμένοι άνθρωποι με COVID-19 είναι **ασυμπτωματικοί**. Αυτό σημαίνει ότι δεν παρουσιάζουν κανένα σύμπτωμα.

Σε σοβαρές περιπτώσεις, στα συμπτώματα μπορεί να περιλαμβάνονται τα εξής:

- δυσκολία στην αναπνοή ή δύσπνοια
- σύγχυση
- πόνος στο στήθος.

Οι άνθρωποι με σοβαρά συμπτώματα μπορεί να χρειαστούν εξειδικευμένη **ιατρική φροντίδα** και υποστήριξη.

Η κατάσταση του ασθενούς μπορεί να **επιδεινωθεί** γρήγορα. Εάν συμβεί κάτι τέτοιο, τότε συνήθως συμβαίνει κατά τη διάρκεια της δεύτερης εβδομάδας της νόσου.

Δυστυχώς, ορισμένοι άνθρωποι με COVID-19 πρέπει να εισαχθούν σε νοσοκομείο. Κάποιοι από αυτούς μπορεί να χρειαστούν ακόμα και **εντατική φροντίδα**, ορισμένες φορές για παρατεταμένο χρονικό διάστημα.

Οι άνθρωποι με σοβαρά συμπτώματα που επηρεάζουν τους **αεραγωγούς** μπορεί να χρειαστούν αναπνευστήρα (μηχανική υποστήριξη αερισμού). Αυτό μπορεί να τους κάνει πιο ευάλωτους και σε άλλες λοιμώξεις πέραν της νόσου COVID-19, όπως στην πνευμονία.

Ορισμένοι ασθενείς με COVID-19 διατρέχουν επίσης υψηλότερο κίνδυνο επιπλοκών που σχετίζονται με την **πήξη του αίματος**, όπως εγκεφαλικό επεισόδιο ή καρδιακή προσβολή.

Ο ιός SARS-CoV-2 μεταδίδεται από άνθρωπο σε άνθρωπο κυρίως μέσω μικροσταγονιδίων που απελευθερώνονται στον αέρα όταν ένα μολυσμένο άτομο **αναπνέει** και ιδιαίτερα όταν **μιλάει, τραγουδάει, φωνάζει, φτερνίζεται, βήχει** κ.τ.λ. Αυτά τα **σταγονίδια** μπορούν στη συνέχεια να φτάσουν σε άλλους ανθρώπους που βρίσκονται σε κοντινή απόσταση (συνήθως σε απόσταση έως και δύο μέτρων), οι οποίοι μπορούν να τα εισπνεύσουν. Μεγαλύτερα σωματίδια (σταγονίδια) μπορούν επίσης να καταλήξουν σε **επιφάνειες** που αγγίζουν άλλοι άνθρωποι. Οι

Τα κύρια **συμπτώματα** της νόσου COVID-19 είναι τα εξής:

- πυρετός
- βήχας
- γενική αδυναμία ή κόπωση
- αλλαγή ή απώλεια γεύσης ή οσμής
- πονόλαιμος
- πονοκέφαλος
- μυϊκοί πόνοι
- διάρροια

Επιπλέον, ορισμένοι ασθενείς μπορεί κάποιες φορές να εμφανίσουν συμπτώματα που σχετίζονται με το **νευρικό σύστημα**. Σε αυτά μπορεί να περιλαμβάνονται παροδικές αλλαγές στην προσωπικότητα ή στα επίπεδα εγρήγορσης.

Η πιθανότητα νοσηλείας σε **νοσοκομείο** είναι μεγαλύτερη για τους ηλικιωμένους, ιδίως για τους ανθρώπους άνω των 60 ετών και τα άτομα με υποκείμενα νοσήματα.

Σε γενικές γραμμές, ο κίνδυνος **θανάτου** από τη νόσο COVID-19 είναι χαμηλός, αλλά υψηλότερος από ό,τι ο κίνδυνος θανάτου από γρίπη. Ο κίνδυνος θανάτου είναι υψηλότερος στους ηλικιωμένους, καθώς και στα άτομα που πάσχουν από μακροχρόνιες παθήσεις. Ένας μικρός αριθμός ασθενών μπορεί να εμφανίσει **μακροχρόνιες επιπτώσεις** από τη νόσο COVID-19. Αυτό ονομάζεται **μακροχρόνιο σύνδρομο COVID-19 (post COVID-19 ή long COVID-19)**. Το μακροχρόνιο σύνδρομο COVID-19 προσβάλλει ασθενείς όλων των ηλικιών, συμπεριλαμβανομένων ατόμων που είχαν μόνο ήπια συμπτώματα της νόσου COVID-19 όταν μολύνθηκαν για πρώτη φορά.

Στα συμπτώματα περιλαμβάνονται τα εξής:

- γενική αδυναμία
- απώλεια όσφρησης
- νευραλγία
- διαταραχές ύπνου
- άγχος.

Η πλήρης αποκατάσταση μπορεί να διαρκέσει έως και έξι μήνες. Προς το παρόν δεν υπάρχει θεραπεία για αυτή την κατάσταση.

εμφανίζει συμπτώματα μετά τη μόλυνση. Ωστόσο, αυτό μπορεί να ποικίλλει μεταξύ μίας ημέρας και δύο εβδομάδων.

Ωστόσο, ορισμένες πληθυσμιακές ομάδες έχουν περισσότερες πιθανότητες να αναπτύξουν **σοβαρή νόσο**. Σε αυτούς περιλαμβάνονται τα άτομα άνω των 60 ετών και οι έγκυες γυναίκες, καθώς και τα άτομα με υποκείμενα νοσήματα, π.χ.:

- παχυσαρκία
- υψηλή αρτηριακή πίεση
- διαβήτη
- καρδιακή νόσο

άνθρωποι αυτοί μπορεί στη συνέχεια να μεταφέρουν τον ιό στα χέρια τους και να μολυνθούν αγγίζοντας τη μύτη, το στόμα ή τα μάτια τους. Ο ιός μπορεί να **επιβιώσει** για μερικές ημέρες επάνω σε πλαστικές και ανοξείδωτες επιφάνειες. Μπορεί όμως επίσης να επιβιώσει για αρκετές ώρες σε επιφάνειες όπως το χαρτόνι ή ο χαλκός.

Η μετάδοση από ένα μολυσμένο άτομο σε άλλο μπορεί να ξεκινήσει ακόμα και δύο ημέρες πριν αρχίσει να εμφανίζει **συμπτώματα**.

Συνήθως χρειάζονται πέντε έως έξι ημέρες για να αρχίσει κάποιος να

- μακροχρόνιες ασθένειες που επηρεάζουν τους πνεύμονες και τους αεραγωγούς
- παθήσεις που επηρεάζουν το νευρικό σύστημα
- εξασθενημένο ανοσοποιητικό σύστημα.

Όλοι κινδυνεύουν να νοσήσουν από COVID-19

Τα συμπτώματα στους ενήλικες tendουν να είναι πιο σοβαρά από ό,τι στα παιδιά. Παρόλα αυτά, τα παιδιά μεταδίδουν τον ιό στους άλλους και ορισμένα από αυτά αναπτύσσουν σοβαρή νόσο.

Οι εσωτερικοί χώροι με μεγάλο συνωστισμό ευνοούν τη γρήγορη εξάπλωση της νόσου COVID-

19: σε φυλακές, κέντρα μεταναστών και εργοστάσια επεξεργασίας τροφίμων έχουν σημειωθεί σημαντικές εξάρσεις της νόσου.

Ο **κρύος ή υγρός αέρας** μπορεί να αυξήσει τις πιθανότητες μετάδοσης του ιού από το ένα άτομο στο άλλο.

Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος πρόληψης της νόσου COVID-19 είναι ο **εμβολιασμός** – σε συνδυασμό με μέτρα προφύλαξης όπως η χρήση μάσκας και η τήρηση φυσικής απόστασης. Οι άνθρωποι που έχουν εμβολιαστεί έχουν λιγότερες πιθανότητες να εμφανίσουν σοβαρή νόσο ή να χρειαστεί να νοσηλευτούν. Η τήρηση της φυσικής απόστασης, ο καλός αερισμός των εσωτερικών χώρων και η χρήση μάσκας βοηθούν στην ανάσχεση της μετάδοσης.

Το συχνό **πλύσιμο των χεριών** με σαπούνι και νερό ή η χρήση αλκοολούχων διαλυμάτων συμβάλλουν επίσης στην αποτροπή της μεταφοράς του ιού από τα χέρια στον οργανισμό μέσω των ματιών, της μύτης ή του στόματος

Αρχίζουν να διατίθενται φάρμακα για τη **θεραπεία της νόσου COVID-19** που στοχεύουν απευθείας τον ιό. Χρησιμοποιούνται κυρίως για την πρόληψη της σοβαρής νόσου σε ομάδες υψηλού κινδύνου.

Η κύρια θεραπεία για τους περισσότερους ασθενείς με σοβαρή νόσο παραμένει η **υποστηρικτική φροντίδα**, όπως η χρήση οξυγονοθεραπείας και η διαχείριση των επιπέδων των υγρών. Αυτό είναι συνήθως εξαιρετικά αποτελεσματικό.

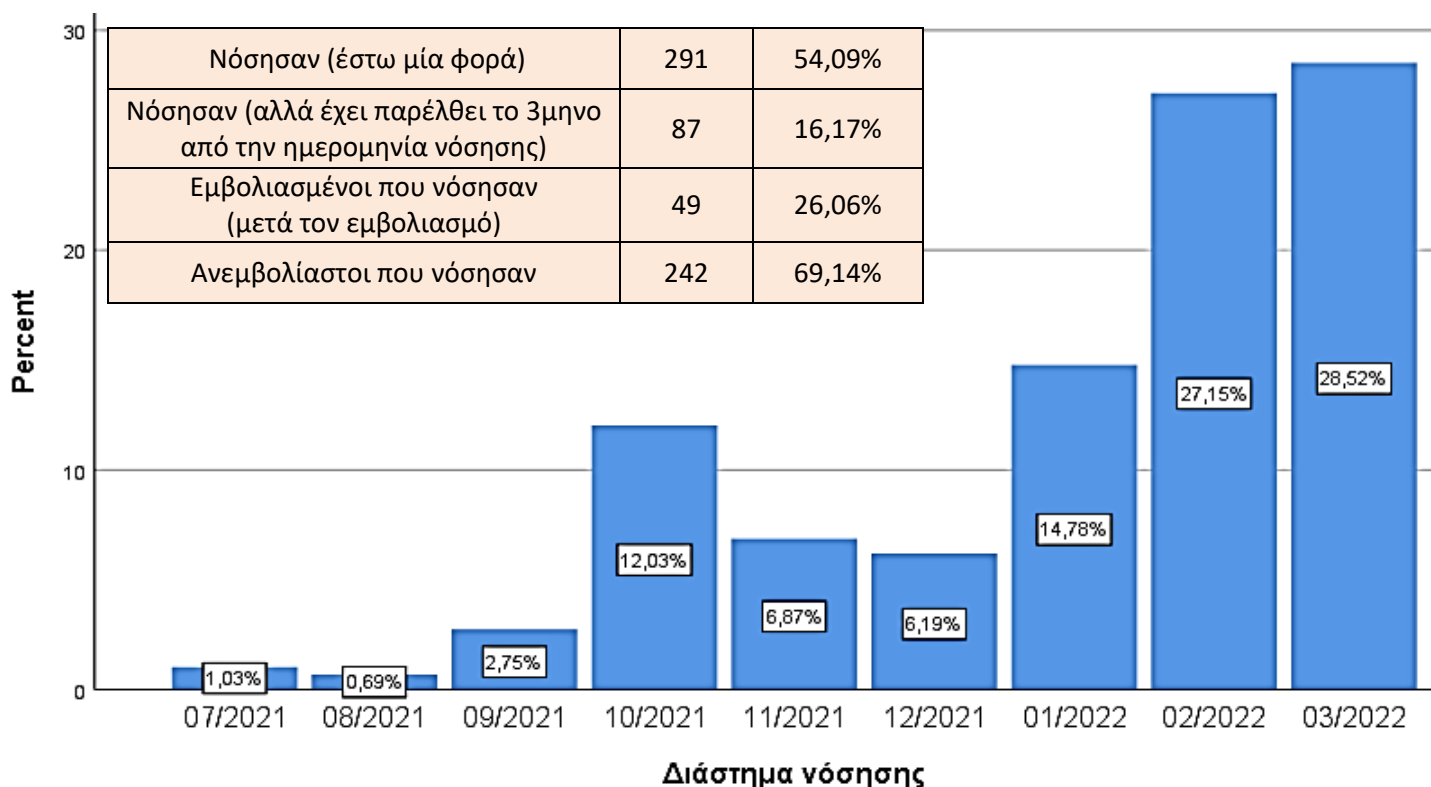
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΝΟΣΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

από τον Ιούλιο του 2021 μέχρι και τον Μάρτιο του 2022

Πηγή: Αρχείο ιχνηλατήσεων του 1^{ου} Γυμνασίου Πεύκων

Ημερομηνία καταγραφής/επεξεργασίας στατιστικών στοιχείων: 31/03/2022

Στο σχολείο μας φοιτούν κατά το τρέχον σχολικό έτος 538 μαθητές/τριες. Απ' αυτούς είναι εμβολιασμένοι οι 188 (34,94%), ενώ οι 350 είναι ανεμβολίαστοι (65,06%). Οι περισσότεροι εμβολιασμοί των μαθητών/τριών πραγματοποιήθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2021 και τον Ιανουάριο του 2022. 108 μαθητές/τριες ούτε νόσησαν, ούτε εμβολιάστηκαν (20,07%), ενώ 195 μαθητές/τριες δεν είναι ούτε εμβολιασμένοι, ούτε νοσήσαντες εντός του τελευταίου 3μήνου (36,25%).

ΤΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Η μαθήτρια της Β' τάξης, Άννυ Καράμπελα, εμπνεύστηκε το παρακάτω διήγημα εξαιτίας του κορωνοϊού. Ή μήπως θα μπορούσαμε να πούμε και χάρη στον κορωνοϊό. Η ίδια επιλέγει το δεύτερο. Χαρακτηριστικά είπε: «Δεν θα μας νικήσει αυτός! Εμείς θα τον κατατροπώσουμε!»

Το μπλε και το πράσινο

Σε κάποιο παράλληλο σύμπαν, ζούσαν δύο φίλοι, ο Ντιβόκο και ο Κοντίβι. Μία καθημερινή εξωγήινη μέρα στον πλανήτη του Ντόβικ, ο Κοντίβι και ο Ντιβόκο πήγαν μαζί σχολείο. Μόλις έφτασαν και κάθισαν όλα τα παιδιά στην τάξη, η κυρία Άλεν, η δασκάλα του τμήματος, συστήνει στα παιδιά τον καινούριο τους συμμαθητή τους, τον Covid. Ο Covid ήταν διαφορετικός από τους άλλους, αφού δεν ήταν μπλε, αλλά πράσινος. Η τάξη είχε πάθει σοκ, δεν είχε ξαναδεί τέτοιο πλάσμα. Όλοι όμως τον χαιρέτησαν ευγενικά, η κυρία Άλεν πολλά τους είχε πει για τον σεβασμό στη διαφορετικότητα, και ο Covid κάθισε στην θέση του.

Το μάθημα ξεκίνησε. Πρώτη ώρα είχαν έξυβρα (πώς λέμε οι άνθρωποι άλγεβρα; Ε, αυτό!). Το μάθημα τελείωσε και τα παιδιά έφυγαν τρέχοντας για διάλειμμα. Ο Ντιβόκο και ο Κοντίβι πλησίασαν τον Covid αλλά παρατήρησαν κάτι παράξενο. Ο καινούριος συμμαθητής τους έβηχε, και πολύ συχνά μάλιστα. Τα παιδιά τον ρώτησαν τι έχει και αυτός τους απάντησε: «Έχω μία αρρώστια για την οποία ακόμα δεν έχει ανακαλυφθεί θεραπεία ακόμα». Του ευχήθηκαν περαστικά και τον ρώτησαν αν θέλει να κάνει μαζί τους παρέα. (Πού να ήξεραν τι τους περιμένει). Ο Covid προφανώς δέχτηκε, διότι ήθελε να κάνει φίλους.

Οι μέρες κύλισαν γρήγορα αλλά κάτι άλλαξε στα σώματα των παιδιών. Ο Κοντίβι άρχισε να νιώθει λίγο αδύναμος και γενικά να μην έχει διάθεση να κάνει κάτι, από την άλλη ο Ντιβόκο είχε πυρετό και πονόλαιμο, όμως το κυριότερο από όλα είναι ότι σταδιακά το χρώμα του σώματος τους άλλαζε, γινόταν και αυτοί πράσινοι! Μετά από 3 μέρες στενής επαφής ανάμεσα στον Ντιβόκο,

τον Κοντίβι και τον Covid, τα παιδιά έχουν γίνει πράσινα από πάνω μέχρι κάτω, με τα συμπτώματα να έχουν γίνει πιο ισχυρά, όμως τα παιδιά δεν

καταλάβαιναν κάτι και ούτε που έδωσαν σημασία στην αλλαγή του χρώματός τους. Όλο αυτό συνεχιζόταν και σε άλλα παιδιά που δεν έκαναν παρέα με τους τρεις φίλους.

Οι εκπαιδευτικοί και η κυβέρνηση όμως ανησύχησαν με αυτή τη κατάσταση, αφού οι γονείς και οι παππούδες των παιδιών αρρώστιασαν σοβαρά και κάποιοι πέθαιναν. Οπότε, έκλεισαν τα σχολεία. Τα σχολεία έμειναν κλειστά για ενάμιση μήνα, και μέσα σε αυτόν τον ενάμιση μήνα όλοι, ή αν όχι όλοι οι περισσότεροι, είχαν κολλήσει covid. (Βλέπετε, για να τον τιμήσουν, έδωσαν το όνομα του μικρού μαθητή στη νέα κατάσταση).

Μετά από 2 μήνες, ο τοπικός αρχιεπίσκοπος (σα να λέμε, ο Δήμαρχος) διέταξε να πάνε γιατροί σε κάθε σπίτι που υπήρχε στον πλανήτη του Ντόβικ και να τους δώσουν ένα φίλτρο που θα γιάτρει όλους όσους είχαν covid. Μερικοί αντιστεκόντουσαν, άλλοι το δέχτηκαν και άλλοι από πείσμα δεν το πήραν καθόλου. Η παρέα των τριών αγοριών διαλύθηκε για λίγο καιρό αλλά χωρίς τη θέλησή τους, λόγω της κατάστασης.

Για να επιστρέψουμε λίγο στα νέα του κόσμου, έχω να σας πω ότι άλλοι πήραν το φίλτρο με ευκολία, άλλοι το πήραν με το ζόρι και άλλοι δεν το πήραν καθόλου, με αποτέλεσμα να αρρωστήσουν ακόμα περισσότεροι και μερικοί από αυτούς να πεθάνουν.

Ωστόσο, μετά από λίγο καιρό, σπουδαίοι γιατροί έδωσαν τέλος σε όλα αυτά. Όλοι είχαν πια θεραπευτεί και ο Ντιβόκο, ο Κοντίβι και ο Covid συνέχισαν να κάνουν παρέα και από τότε είναι αχώριστοι.

Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Στις δικές μας τις ημέρες, εποχή της πανδημίας, διαδίκτυο και κεραίες, πήραν θέση της φιλίας.

Μοναξιά δεν είναι ωραία όταν νιώθεις μες στο σπίτι και γυρεύεις για παρέα μα ο φίλος πάλι λείπει.

Δεν πειράζει, θα περάσει κι όλοι θα ναι ευτυχείς με παρέες και με φάση, θα γελάμε ολημερίς.

Δημήτριος Δημητρίου (Β' τάξη)

Το ποίημα του κορωνοϊού

Κορωνοϊέ φύγε από 'δω,
πάνε σε άλλη οδό
που έχει άλλον αριθμό.
Μετά φύγε από εκεί
και μην ξαναγυρίσεις πίσω στη Τη!

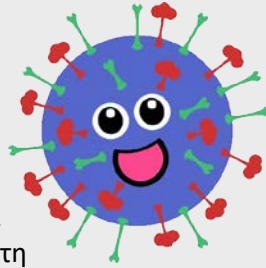
Μαριλένα Σαβλάκη (Β' τάξη)

Η ιστορία του Κορωνοϊού

Γράφει η Μαριλένα Σαβλάκη (Β' τάξη)

Τον Δεκέμβριο του 2019 στην Κίνα, στην πόλη Γουχάν γεννήθηκε ένα παιδί, ο Κορωνοϊός ή SARS-COV-2 ή Covid 19. Κανείς δεν ήξερε από που κρατούσε η σκούφια του και γι' αυτόν τον λόγο οι άνθρωποι έκαναν διάφορες εικασίες για την καταγωγή του. Η μητέρα του ήταν άφαντη όπως και ο πατέρας του. Έτσι, το παιδάκι αυτό ήταν ολομόναχο και δεν είχε κανέναν να το συμβουλευτεί και να του δείξει τον καλό και το σωστό δρόμο, γι' αυτό αποφάσιζε μόνο του για τον εαυτό του. Μετά από λίγο καιρό, αφού μεγάλωσε λίγο, αποφάσισε να φύγει εκτός Κίνας, να ταξιδέψει, να πάει και σε άλλες χώρες. Έμπαινε κρυφά στις βαλίτσες των ανθρώπων ή στα ρούχα τους, για να ακούει τις συζητήσεις τους, μήπως μάθει για τους γονείς του. Αναζητώντας την καταγωγή του, άρχισε να κρύβεται και να κρυφακούει. Χωρίς να τον αντιληφθούν, έμπαινε στις πόλεις και τα σπίτια όσων ήταν απροετοίμαστοι και κοινωνικοί.

Έχοντας μεγαλώσει χωρίς συναισθήματα και αγάπη από τους γονείς του, είχε έναν κακό σκοπό: να μεταδώσει φόβο και θλίψη σε όποιον πλησιάζει. Επειδή ο ίδιος ήταν δυστυχισμένος, δεν ήθελε να βλέπει χαρούμενους ανθρώπους. Πολλές φορές άλλαζε εμφάνιση και έδινε χειραψίες και φιλιά χωρίς να τον αντιληφθούν. Έτσι μετέδιδε τον δικό του πόνο και θλίψη. Πολλοί άνθρωποι καταλάβαιναν την παρουσία του, όταν πια είχε φύγει από κοντά τους. Πίσω του άφηνε πολύ πόνο, υψηλό πυρετό, βήχα και αδυναμία. Η φήμη του ταξίδευε παντού, σε όλον τον πλανήτη, και οι άνθρωποι αντιμετώπιζαν με φόβο και καχυποψία ο ένας τον άλλον, γιατί «έβλεπαν» παντού τον Covid 19, μεταμφιεσμένο. Ακόμη και στον ύπνο τους. Οι αρχηγοί των κρατών δεν ήξεραν τι να κάνουν για να βοηθήσουν τον λαό τους από το κακομαθημένο αυτό παιδί. Ήταν πραγματικός μπελάς. Στο μεταξύ, ο Κορωνοϊός έβλεπε την αναστάτωση που προκαλούνταν εξαιτίας του και δεν ήξερε πώς να αλλάξει συμπεριφορά. Εκείνο που είχε ξεκινήσει να ψάχνει, την αγάπη και την αποδοχή, όχι μόνο δεν τα βρήκε, αντίθετα

πρόσθεσε εχθρούς στη ζωή του.

Μετά από δύο γεμάτα χρόνια, βλέποντας την αναστάτωση που προκαλούνταν εξαιτίας του, κουρασμένος και στενοχωρημένος που δεν είχε μάθει τίποτα για την καταγωγή του, αναγκάστηκε να παραδεχτεί: «Είμαι πια εθισμένος στο να κάνω κακό, πρέπει να ζητήσω βοήθεια από ειδικούς».

Η ιστορία του δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, ωστόσο στοιχεία βελτίωσης έχουν εμφανιστεί και ελπίζουμε να θεραπευτεί εντελώς, για να βρούμε κι εμείς την ηρεμία μας.

«Γεμάτος με θυμό»

Μαθητής της Α' τάξης γράφει ένα ποίημα «γεμάτος θυμό» για τον κορωνοϊό, που τόσο επηρέασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του ως μαθητή Δημοτικού, αλλά και την πρώτη του χρονιά ως μαθητή Γυμνασίου.

Εκεί που ήμασταν ανέμελοι
και τη ζωή απολαμβάναμε
ξαφνικά ήρθε ένας ιός
και τα μέτρα μας λαμβάνουμε.

Από την Κίνα λένε ήλθε
αυτός ο επικίνδυνος ιός,
κόσμο και κοσμάκη σκοτώνει
και είναι μισητός.

Τα μέτρα ήταν πολλά
μα τα τηρούσαμε.

Αχ και να γίνονταν όλα όπως παλιά
να τα ξεχνούσαμε!

Η καραντίνα ήταν το χειρότερο,
έξι μήνες κλεισμένοι,
έξω να στέκεται η αστυνομία,
όλοι μας ήμασταν απελπισμένοι.

Στο SMS στέλναμε
μηνύματα με νούμερα,
για να κάνουμε το αυτονόητο,
να ξεφύγουμε από το σήμερα.

Ο Χαρδαλιάς κι ο Τσιόδρας
για τα κρούσματα μάς ενημέρωναν,
οι γιαγιάδες τους έβλεπαν
και για τον Τσιόδρα έλιωναν.

Τα κρούσματα ανησύχησαν
όλους τους γιατρούς
μα πιο πολύ φοβήθηκαν
η γιαγιά κι ο παππούς.

Ο ιός τον κόσμο θέριζε
με αλέτρι κοφτερό
η ανθρωπότητα μειώθηκε
από το κανονικό.

Κλείνοντας θέλω ν' αναφερθώ
στα βάσανα που πέρασα εγώ
καλύτερα τέσσερις λέξεις μονάχα θα πω:
είμαι γεμάτος με θυμό.

Ήμασταν όλοι μια χαρά και ξαφνικά ήρθε ο COVID-19!

Ήμασταν όλοι μια χαρά
και ξαφνικά ήρθε ο COVID-19,
μας χάλασε τα όνειρα
και ξαφνικά πίσωπλάτα
νιώσαμε μια μαχαιριά
στην καρδιά,
όταν ο COVID-19
πήρε από τα παιδιά μυαλά,
σχολεϊά και χαρά.
Μα κάποια στιγμή
θα γίνουν όλα όπως παλιά
με παππούδες και γιαγιάδες
μες στη χαρά.

Δημήτριος Πολυχρονίδης (Β' τάξη)

Έρευνα για την τηλεεκπαίδευση στο 1^ο Γυμνάσιο Πεύκων

Ημερομηνία διεξαγωγής έρευνας: **Μάιος 2021**

Πλήθος μαθητών/τριών σχολείου: **511**

Πλήθος μαθητών/τριών που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο της έρευνας: **252**

Διεξαγωγή έρευνας/επεξεργασία απαντήσεων: Χρυσάνθη Τζικουδή Παπαγεωργίου, διευθύντρια 1^{ου} Γυμνασίου Πεύκων - Άννα Παρασκευοπούλου, φοιτήτρια Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Α.Π.Θ.

Στόχος της έρευνας ήταν να διερευνηθούν, μεταξύ άλλων, οι αντιλήψεις και οι στάσεις μαθητών/τριών για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση (αποτελεσματικότητα, ενδιαφέρον και ευχαρίστηση από την εξ αποστάσεως εκπαίδευση, συνέπεια στην παρακολούθηση των μαθημάτων και επιμέλεια στα σχολικά καθήκοντα) και η σχέση τους με παράγοντες όπως το φύλο, η τάξη στην οποία φοιτούν και το μέσο που χρησιμοποίησαν για τη συμμετοχή τους στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση (σταθερό ηλεκτρονικό υπολογιστή / φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή / tablet / κινητό τηλέφωνο).

Αρχικά οι συμμετέχοντες μαθητές/τριες απάντησαν σε ορισμένες ερωτήσεις που αφορούν τα δημογραφικά

τους χαρακτηριστικά, όπως το φύλο, η τάξη, το μέσο που χρησιμοποίησαν για τη συμμετοχή τους στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση και η βαθμολογία τους στο Α' τετράμηνο του σχολικού έτους 2020-21. Στη συνέχεια απάντησαν σε 20 υποχρεωτικές ερωτήσεις κλειστού τύπου εκφρασμένες σε 5-βαθμη κλίμακα Likert, με διαβάθμιση από το 1 έως το 5 (1: Καθόλου 2: Λίγο 3. Μέτρια 4. Πολύ 5. Πάρα πολύ).

Τέλος, κλήθηκαν να απαντήσουν στην ερώτηση «*Προτιμώ την εξ αποστάσεως διδασκαλία περισσότερο από τη διά ζώσης διδασκαλία*» με δυνατότητα επιλογής μεταξύ τριών απαντήσεων (Ναι, Όχι, το ίδιο).

Από τους 252 μαθητές/τριες που συμμετείχαν στην έρευνα, οι 122 ήταν αγόρια (48,4%) και οι 130 ήταν κορίτσια (51,6%). Το 41,7% των συμμετεχόντων ήταν μαθητές/τριες της Α' Γυμνασίου, το 31,3% της Β' Γυμνασίου και το 27% της Γ' Γυμνασίου. Το μέσο το οποίο χρησιμοποίησαν για τα εξ αποστάσεως μαθήματα ήταν: 22,2% σταθερός ηλεκτρονικός υπολογιστής, 51,6% φορητός ηλεκτρονικός υπολογιστής, 7,5% tablet και 18,7% κινητό τηλέφωνο.

Στην ερώτηση «*Θεωρώ ότι η τηλεεκπαίδευση ήταν αποτελεσματική*» οι απαντήσεις τους ήταν οι εξής:

Καθόλου:	17,9%
Λίγο:	26,6%
Μέτρια:	38,5%
Πολύ:	11,9%
Πάρα Πολύ:	5,2%

Στην ερώτηση «*Γενικά η τηλεεκπαίδευση ήταν ευχάριστη*» οι απαντήσεις τους ήταν οι εξής:

Καθόλου:	18,7%
Λίγο:	20,2%
Μέτρια:	28,6%
Πολύ:	21%
Πάρα Πολύ:	11,5%

Στην ερώτηση «*Κατά την τηλεεκπαίδευση, το μάθημα ήταν ενδιαφέρον*» οι απαντήσεις τους ήταν οι εξής:

Καθόλου:	29,4%
Λίγο:	22,6%
Μέτρια:	31,3%
Πολύ:	12,7%
Πάρα Πολύ:	4%

Στην ερώτηση «*Υπήρξαν φορές που, ενώ συνδεόμουν στα μαθήματα, δεν παρακολουθούσα το μάθημα*» οι απαντήσεις τους ήταν οι εξής:

Ποτέ:	11,9%
Σπάνια	38,1%
Μερικές φορές:	21,8%
Συχνά:	12,7%
Πολύ συχνά:	15,5%

Στην ερώτηση «*Κατά την τηλεεκπαίδευση, ήμουν επιμελής στα καθήκοντα που μου ανέθεταν οι καθηγητές μου για το σπίτι*» οι απαντήσεις τους ήταν οι εξής:

Ποτέ-Σπάνια:	10,3%
Μερικές φορές:	17,5%
Αρκετές φορές:	17,9%
Τις περισσότερες φορές:	29,4%
Πάντα:	25%

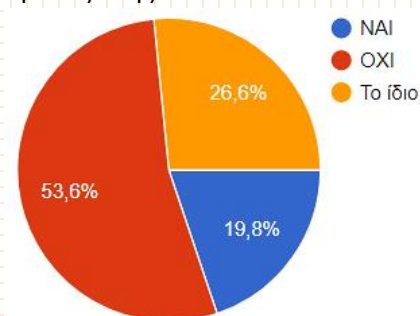
Σύμφωνα με τα ευρήματα της έρευνας, μόνο το 17,1% των μαθητών/τριών θεωρεί ότι η τηλεεκπαίδευση ήταν αποτελεσματική, ενώ οι μισοί περίπου μαθητές (52%) θεωρούν ότι το μάθημα κατά την τηλεεκπαίδευση παρουσίαζε καθόλου ή μικρό ενδιαφέρον. Το 28,2% των μαθητών/τριών δήλωσαν ότι δεν παρακολουθούσαν το μάθημα συχνά έως πολύ συχνά. Οι μισοί σχεδόν μαθητές/τριες (45,7%) δήλωσαν ότι ήταν από καθόλου έως μέτρια επιμελείς στα καθήκοντά τους.

Οι αντιλήψεις και στάσεις των μαθητών/τριών για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση δεν έδειξαν να σχετίζονται με το φύλο τους και την τάξη φοίτησής τους.

Για την αποτελεσματικότητα και το ενδιαφέρον που παρουσίαζε η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, σύμφωνα με τους συμμετέχοντες μαθητές στην έρευνα, σημαντικό ρόλο έπαιξε η συνεργασία τους, κυρίως με τους εκπαιδευτικούς.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών/τριών δεν αντιμετώπισε σοβαρές δυσκολίες με τον τεχνολογικό του εξοπλισμό, ενώ ένας στους τρεις περίπου μαθητές/τριες αντιμετώπισε λιγότερο σοβαρά έως πολύ σοβαρά προβλήματα. Το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών/τριών ήταν ήδη εξοικειωμένο με τη χρήση νέων τεχνολογιών, πριν την εφαρμογή της τηλεεκπαίδευσης. Ο επαρκής τεχνολογικός εξοπλισμός και ο πληροφοριακός γραμματισμός τους ενδέχεται

να συνετέλεσαν στη διαμόρφωση θετικότερων αντιλήψεων για την αποτελεσματικότητα της τηλεεκπαίδευσης. Τέλος, το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών/τριών του δείγματος προτιμά τη διαζώσης από την εξ αποστάσεως διδασκαλία, καθώς στην ερώτηση «**Προτιμώ την εξ αποστάσεως διδασκαλία περισσότερο από τη διάζώσης διδασκαλία**», μόνο το 19,8% απάντησε ότι προτιμά την τηλεεκπαίδευση περισσότερο από τη διάζώσης διδασκαλία.

Διαβάστε ολόκληρη την έρευνα στο περιοδικό «*International Journal of Educational Innovation*», Vol. 4(2022)-Issue 1 GR, σελ. 28-40 (<https://journal.eepeke.gr/>).

Η ΤΗΛΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ «ΕΝΤΑΞΗ» - ΣΚΟΠΕΛΟΣ Ή ΕΦΑΛΤΗΡΙΟ;

Της Ευτυχίας Κυρκάση, εκπαιδευτικού Ειδικής Αγωγής του 1^{ου} Γυμνασίου Πεύκων

Θεωρείται, κατά γενική ομολογία, αυταπόδεικτο το γεγονός πως η εκπαιδευτική κοινότητα στο σύνολό της, από την εμφάνιση της πανδημίας, αλλά και καθ' όλη τη διάρκειά της, βρέθηκε, αίφνης, αντιμέτωπη με μία απροσδόκητη πρόκληση. Η παιδαγωγική, μαθησιακή και διδακτική λειτουργία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης στους μαθητές των τμημάτων «ένταξης», ήταν ακόμη μεγαλύτερη πρόκληση. Οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες κλήθηκαν να προσαρμοστούν σε νέα δεδομένα και σε ιδιόζουρες συνθήκες διδασκαλίας. Η παρατήρηση, στο πεδίο, της επίδοσης και συμπεριφοράς είκοσι μαθητών/τριών που φοιτούν σε τμήματα ένταξης των τριών τάξεων του Γυμνασίου Πεύκων της Δυτικής Θεσσαλονίκης και η επεξεργασία των αντίστοιχων στοιχείων επί τρία έτη (2018-21), αποτέλεσε τον βασικό άξονα της μεθοδολογίας.

Τα παιδιά έπρεπε, καταρχήν, να αποδεχθούν μια νέα «εξ αποστάσεως» εκπαίδευση και εν συνεχεία να «τηλεκπαιδευτούν» τόσο στα πλαίσια της τμήματος γενικής παιδείας, όσο και στα πλαίσια του τμήματος ένταξης. Οι δυσκολίες πολλές και η αμηχανία δεδομένη. Η τηλεεκπαίδευση βασίζεται, εκ των πραγμάτων, σε ένα δασκαλοκεντρικό μοντέλο. Ο δάσκαλος – πομπός και οι μαθητές-δέκτες, συχνά, δεν μπορούν να έχουν την ίδια ποιότητα αμφιμονοσήμαντης επικοινωνίας, όπως στη «ζωντανή» τάξη του τμήματος ένταξης (Καφαντάρης, 2000). Επιπλέον, η έλλειψη της φυσικής παρουσίας του «δασκάλου» και της απαραίτητης βλεμματικής επαφής του

με τους μαθητές, δυσχεραίνει τη διάδραση και τη μαθησιακή διαδικασία καθιστώντας την απρόσωπη, ψυχρή και αποστερωμένη. Επιπρόσθετα, η χειλανάγνωση, καθώς και τα λοιπά εξωγλωσσικά στοιχεία που διευκολύνουν την πρόσληψη των προσφερόμενων ερεθισμάτων και την κατανόηση των εκάστοτε πληροφοριών, εκλείπουν παντελώς κι αυτό μειώνει αισθητά την αποτελεσματικότητα της διδακτικής λειτουργίας, πόσο δε μάλλον, όταν μιλάμε για μαθητές με Δ.Ε.Π.Υ, νοητική υστέρηση, αυτισμό, γενικευμένες μαθησιακές δυσκολίες ή άλλες ηπιότερες διαταραχές του λόγου ή της γλωσσικής αντίληψης. Και το πιο σημαντικό: η ηλεκτρονική τάξη, λειτουργεί, ενίοτε, ως τροχοπέδη, ιδίως, σε παιδιά που αντιμετωπίζουν συναισθηματικές δυσκολίες ή συναισθηματική ανωριμότητα, καθώς, συχνά, αισθάνονται πως «αποκόπτονται» από την ζωντανή «ομάδα» του τμήματος ένταξης, μένοντας απομονωμένοι στο χώρο τους κι έχοντας απολέσει τη συναισθηματική πληρότητα που τους προσφέρει αυτή και τα μέλη της. ► **σελ. 15**

Η τηλεεκπαίδευση ως σκόπελος

ΑΝΑΜΜΗΣΕΙΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΕΧΟΥΜΕ ΞΑΝΑΖΗΣΕΙ ΚΑΤΙ ΑΝΑΛΟΓΟ;

Το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ της 1^{ης} Οκτωβρίου του 1957 μας πληροφορεί για το κλείσιμο των σχολείων.

Οι παλιοί θυμούνται και μας μεταφέρουν την εμπειρία τους από το παρελθόν. Καταστάσεις που για εμάς είναι πρωτόγνωρες, ανασύρουν μνήμες σε μια ηλικιωμένη, την κ. Αναστασία Μερτζανάκη, που έζησε την Ασιατική Γρίπη του 1957 και δίνει συνέντευξη στην εγγονή της.

Θυμάσαι γιαγιά, να έζησες παρόμοια κατάσταση σαν τη σημερινή, δηλαδή καραντίνα, lockdown, θανάτους, φόβο...

Δεν θυμάμαι κάτι ανάλογο, τόσο φόβο και τόσα αυστηρά μέτρα! Εμείς περάσαμε δύσκολες καταστάσεις στην περίοδο της κατοχής, αλλά ως παιδιά, δεν γνωρίζαμε τις διαστάσεις του προβλήματος. Πάντα υπήρχε η ελπίδα, ότι τα δύσκολα θα περάσουν. Εκείνο που μοιάζει με τη σημερινή πανδημία ήταν η περίοδος της Ασιατικής Γρίπης, όπως ακούγαμε να τη λένε.

Εσύ αρρώστησες;

Βέβαια, όχι μόνο εγώ, αλλά και όλοι όσοι εργαζόμασταν τότε στην Παιδόπολη Καβάλας. Ήμασταν 300 εργαζόμενοι μαζί με τους τροφίμους του ιδρύματος. Οι παιδουπόλεις εκείνη την περίοδο φιλοξενούσαν παιδιά που οι οικογένειές τους είχαν οικονομικά προβλήματα ή κοινωνικά θέματα, μετά τη λήξη του Β' παγκοσμίου πολέμου και την κατοχή. Εγώ, τότε εργαζόμουν ως ομαδάρχης και κόλλησα τη γρίπη, όπως και όλα τα παιδιά, για τα οποία ήμουν υπεύθυνη. Θυμάμαι δεν έμεινε κανένας όρθιος, ακόμη και οι διευθυντές και οι αποθηκάριοι και οι υπεύθυνοι της διοίκησης.

Τι συμπτώματα είχατε; Σας έβαλαν καραντίνα; Φορούσατε μάσκες;

Αναγκαστικά μπήκαμε καραντίνα. Πονούσαν τα κόκαλά μας, ο λαιμός μας, είχαμε βήχα, καταρροή και πυρετό. Ό,τι έχει κάποιος με γρίπη. Κανένας δεν έβγαινε και δεν έμπαινε. Άλλωστε το ίδρυμα ήταν έξω από την πόλη. Ούτε οι συγγενείς μας έρχονταν. Μάσκες δεν θυμάμαι να φορούσε κανείς. Μάλιστα, για να μπορέσουμε να συνέλθουμε, είχε έρθει ο Ερυθρός Σταυρός, για να μας φροντίσει. Ήμασταν όλοι ξαπλωμένοι ο ένας δίπλα στον άλλο, για να μας προλαβαίνουν, να μας παρακολουθούν. Ήμασταν εξαντλημένοι και ανήμποροι. Κάθε μέρα μας έδιναν σούπα, άνοστη και άγευστη. Ίσως η αρρώστια να της έδινε αυτή τη γεύση. Θυμάμαι ότι είχαμε βγάλει και ένα τραγούδι για να διασκεδάσουμε τον πόνο μας: «Σούπα το βράδυ έχουμε, σούπα το μεσημέρι, σούπα γιορτή καθημερινή, χειμώνα, καλοκαίρι». Αυτό το λέγαμε γιατί το διάστημα της αρρώστιας μας έμοιαζε ατελείωτο.

Αισθάνθηκες καθόλου το φόβο ότι θα πεθάνεις;

Όχι, βέβαια. Πίστευα ότι θα γίνω καλά, αρκεί να κάνω υπομονή. Αυτό που ζούμε σήμερα, νομίζω ότι μας το μετέφερε η υπερβολική προβολή του θανάτου από τα ΜΜΕ. Τότε που δεν είχαμε αυτή την αίσθηση, ότι έπληξε κι άλλους μαζικά, δεν είχαμε φόβο από τις διαστάσεις του προβλήματος. Αργότερα όταν μιλούσα με γνωστούς μου για τα παλιά, συνειδητοποίησα ότι είχε πολύ μεγάλη διάδοση αυτή η γρίπη.

Πιστεύεις ότι τα ΜΜΕ επηρεάζουν σήμερα τον κόσμο;

Πάντα τα ΜΜΕ επηρεάζουν και σήμερα έχουν μεγάλη δύναμη. Η επίδραση του φόβου μπορεί, αν καλλιεργείται έντονα, να φέρει ανεξέλεγκτα αποτελέσματα. Το ότι εμείς τότε δεν είχαμε ενημέρωση, ήταν αναπόφευκτο, αφού δεν υπήρχε ούτε τηλεόραση, σπάνια ραδιόφωνο και ελάχιστοι δημοσιογράφοι. Σήμερα όμως, όσοι χειρίζονται την ενημέρωση θα έπρεπε να είναι προσεκτικοί και αντικειμενικοί. Οι υπερβολές δεν βοηθάνε την ψυχολογία των ασθενών. Εμείς τουλάχιστον αυτό καταλαβαίναμε τότε. Ένας καλός, παρηγορητικός λόγος και η ανθρώπινη παρουσία των νοσηλευτριών του Ερυθρού Σταυρού, ήταν η νότα αισιοδοξίας που μας βοήθησε.

Τελικά το παρελθόν μας διδάσκει μέσα από τις ζωντανές αναμνήσεις των ηλικιωμένων. Ο άνθρωπος είναι πιο δυνατός από την αρρώστια.

Τη συνέντευξη πήρε από τη γιαγιά της, μαθήτρια της Β' τάξης (Α.Β.)

Η εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ το Σάββατο 5^{ης} Οκτωβρίου του 1957 μας πληροφορεί ότι έχει προσβληθεί το 35% των κατοίκων της Αθήνας.

Η ΤΗΛΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ «ΕΝΤΑΞΗ» - ΣΚΟΠΕΛΟΣ Ή ΕΦΑΛΤΗΡΙΟ;

(συνέχεια από τη σελ. 13)

Η αδυναμία διαχείρισης αυτής της συναισθηματικής τους ανασφάλειας σε συνδυασμό με το πρόσθετο άγχος που δημιουργούν οι περιορισμοί της ηλεκτρονικής πλατφόρμας οδηγεί, μερικές φορές, στην παθητική παρουσία τους στην τάξη, άλλοτε σε εγκατάλειψη της προσπάθειάς τους ή ακόμη και παραίτηση και συχνά σε απομόνωση, χαμηλή αυτοεκτίμηση και ως εκ τούτου σε χαμηλή επίδοση. Και τότε είναι που η τηλεεκπαίδευση φαίνεται πως λειτουργεί ως σκόπελος στην ουσιαστική και λειτουργική «ένταξη» των μαθητών.

Εν τούτοις, είναι αξιοσημείωτο πως η τηλεεκπαίδευση, σε άλλες περιπτώσεις, λειτούργησε ακριβώς αντίθετα κι επέδρασε θετικά στην «ένταξη» των μαθητών. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, η εξ αποστάσεως εκπαίδευση και η συνακόλουθη χρήση των αντίστοιχων εποπτικών μέσων, παρείχε «εναλλακτικές» στρατηγικές μάθησης στον παιδαγωγό, οι οποίες στη δια ζώσης διδασκαλία ήταν, ως επί το πλείστον, επικουρικές. Σταδιακά, η τηλεδιδασκαλία άρχισε να γίνεται περισσότερο δελεαστική, εύπεπτη, ευχάριστη κι εν τέλει λειτουργική για αρκετούς μαθητές των τμημάτων ένταξης. Ειδικότερα, μαθητές με ελλειμματική προσοχή, εκπαιδευόμενοι στον προσωπικό τους χώρο και με τον περιορισμό της τάξης τους για διάσπαση από τα συνήθη εξωτερικά ερεθίσματα μιας «ζωντανής» τάξης, απέδωσαν

σαφώς καλύτερα, ωσάν να έκαναν μάθημα ένας προς έναν. Στην περίπτωση τους, η οθόνη του υπολογιστή διασφάλιζε την προαπαιτούμενη συγκέντρωση και κατά συνέπεια, επέτρεπε τη μεγαλύτερη συμμετοχή τους στη μαθησιακή διαδικασία. Η ίδια εξέλιξη παρατηρήθηκε και σε κάποιους μαθητές με συναισθηματικές δυσκολίες, οι οποίοι και λόγω του εγκλεισμού και της έλλειψης επαφών, συμμετείχαν πιο ενεργητικά στο καθημερινό συναπάντημα με τα παιδιά του τμήματος ένταξης κι ενίσχυσαν την αυτοεκτίμησή τους. Η όποια συστολή των μαθητών στη δια ζώσης «έκθεσή» τους στην τάξη, στα πλαίσια του τμήματος ένταξης και πίσω από την ασφάλεια της οθόνης, περιορίστηκε και σε κάποιες περιπτώσεις εκμηδενίστηκε. Οι χαμογελαστές «φατσούλες» αποχαιρετισμού, στο τέλος του μαθήματος έδειχναν να επιβεβαιώνουν με θετικό πρόσημο τη συμμετοχή τους στη μαθησιακή διαδικασία. Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, ως «εναλλακτική» διδασκαλία, έδωσε κατ' αυτόν τον τρόπο μια άλλη διάσταση στο «ενταξιακό» μάθημα, και κομίζοντας νέα εργαλεία (Παπαδόπουλος, 2008), συνέβαλε στη βελτίωση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, ιδιαίτερα εκείνων που εμφανίζουν μορφές δυσλεξίας, όπως η δυσαναγνωσία ή η δυσ-

Η τηλεεκπαίδευση ως εφалτήριο

Δυνατότητα για εναλλακτικές στρατηγικές μάθησης

Περιορισμός της τάσης για διάσπαση

Πιο ενεργή συμμετοχή μαθητών λόγω εγκλεισμού

σορθογραφία. Επομένως, η τηλεεκπαίδευση στις περιπτώσεις αυτές, μάλλον ως εφалτήριο για την «ένταξη» και την αυτοβελτίωση των μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες φαίνεται πως δρα και λειτουργεί.

Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός, ότι η τηλεεκπαίδευση, με τα θετικά και τα αρνητικά της, κατά περίπτωση, δε δύναται επ' ουδενί να αντικαταστήσει τη δια ζώσης εκπαίδευση, πολλώ δε μάλλον, όταν πρόκειται για μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Η σχέση των μα-

θητών αυτών, ιδιαίτερα με τον παιδαγωγό ειδικής αγωγής είναι σχέση απόλυτης διαπροσωπικής επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης, σχέση ιδιαίτερη και μοναδική. Στην περίπτωση της πανδημίας, ο ειδικός παιδαγωγός κλήθηκε και καλείται να αναλάβει ακόμη πιο εμφατικά και δυναμικά το ρόλο του συμβούλου-καθηγητή και του διαμεσολαβητή, ώστε

σε απόλυτη επικοινωνία με την οικογένεια και σε αγκαστή συνεργασία με τους συναδέλφους γενικής αγωγής να αρθούν, κατά το μέγιστο δυνατό βαθμό πάντοτε, οι αντίστοιχες δυσκολίες των μαθητών. Η προσπάθεια συνίσταται πρωτίστως στην ψυχική ενδυνάμωση των παιδιών και γενικότερα στην προώθηση του αναστοχασμού τους, με απώτερη επιδίωξη την στοχοπροσήλωση στην αυτοβελτίωσή τους.

Εν κατακλείδι, η ίδια η τηλεεκπαίδευση, κατά την περίοδο της πανδημίας, κατέδειξε περίτρανα τη σπουδαιότητα του ρόλου που έχει ο «Δάσκαλος» για τους μαθητές του. Αυτό είναι το πρώτο που πρέπει να κατανοήσει ο δάσκαλος του μέλλοντος... ότι το κεφάλι του παιδιού δεν είναι δοχείο, για να το γεμίζουμε με γνώσεις. Είναι σπύρτο και εστία έτοιμη να πυρακτωθεί από τον σπινθήρα του δασκάλου... Όσο μάλιστα μεθοδικότερη και συστηματικότερη και τεχνολογικότερη θα είναι μια διδασκαλία, τόσο πιο επικίνδυνη τορπίλη θα αποτελεί στα ύφαλα της εκπαίδευσης (Τσολάκης, 2015).

Περίληψη της εργασίας από τον τόμο Πρακτικών της διαδικτακής διημερίδας της Π.Κ.Μ. (1^η, 2^η, 3^η, 4^η ΠΕΚΕΣ) 3-4/4/2021, με θέμα: «Η ΤΗΛΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ: ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ».

... το κεφάλι του παιδιού δεν είναι δοχείο, για να το γεμίζουμε με γνώσεις. Είναι σπύρτο και εστία έτοιμη να πυρακτωθεί από τον σπινθήρα του δασκάλου...

Βιβλιοπαρουσιάσεις

Τρία βιβλία, τρεις διαφορετικές ηλικιακές ομάδες στις οποίες απευθύνονται. Το θέμα κοινό. Τι άλλο; Η πανδημία! Ας τα ξεφυλλίσουμε, αφού άλλωστε διατίθενται εύκολα και δωρεάν στο διαδίκτυο. Προτάσεις από την ομάδα φιλιαναγνωσίας του σχολείου μας.

► Για παιδιά προσχολικής ηλικίας

Ένα χρήσιμο και έξυπνο e-book που γράφτηκε με αφορμή την υγειονομική κρίση και σκοπό έχει την πρόληψη και την προστασία.

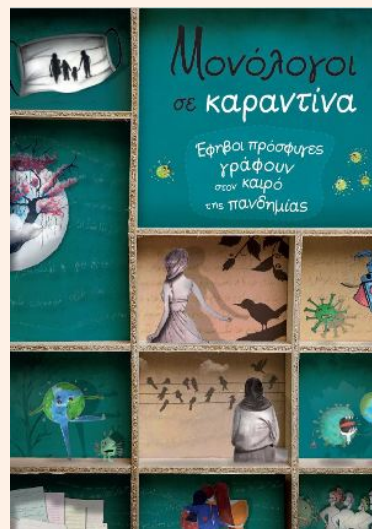
Πολύ ευχάριστη και κατανοητή εικονογράφηση. Μέσα σε λίγες σελίδες, τα παιδιά προσχολικής ηλικίας, μπορούν να πάρουν χρήσιμες συμβουλές για την ατομική υγιεινή και την προστασία από τους ιούς γενικότερα. Το βιβλίο διατίθεται δωρεάν στο διαδίκτυο. Στο τέλος του βιβλίου το παιδί παίρνει το «δίπλωμα του μικροβιοεξολοθρευτή».

► Για παιδιά Δημοτικού

Ένα παραμύθι για μεγαλύτερα παιδιά, για παιδιά του Δημοτικού. Η μικρή ηρωίδα, με το χαρακτηριστικό όνομα Ελπίδα, μαθαίνει για τον κορωνοϊό, ξαφνιάζεται και απογοητεύεται με τον υποχρεωτικό εγκλεισμό, θυμώνει με τη μαμά, τον μπαμπά και τα πολλά «μη», αλλά στο τέλος καταλήγει σε μια πολύ σοφή διαπίστωση «Όσο διαφορετική κι αν είναι αυτή η χρονιά, ας μείνουμε ίδιοι, ας μείνουμε μοναδικοί, και η Ελπίδα να μη σβήσει ποτέ».

► Για εφήβους

Το βιβλίο αυτό γράφτηκε από 24 εφήβους πρόσφυγες μαθητές στο πλαίσιο της δράσης «Μονόλογοι σε καραντίνα» μετά από ένα κύκλο διαδικτυακών εργαστηρίων γραφής που έγιναν από τον Απρίλιο έως τον Μάιο του 2020. Η εικονογράφηση βασίζεται στις ζωγραφιές των παιδιών. Οι μαθητές γράφουν για το πώς βίωσαν τις ημέρες της προσωρινής καραντίνας, τις επιπτώσεις που είχε ο περιορισμός στη ζωή

τους και τι επίδραση είχε αυτή η περίοδος στις προσδοκίες, στις επιδιώξεις, στα εμπόδια και στον αγώνα που δίνουν καθημερινά. Η δράση αυτή είναι μέρος του προγράμματος «Κι αν ήσουν εσύ;» – ένα πρόγραμμα ευαισθητοποίησης στα ανθρώπινα δικαιώματα και σε θέματα προσφύγων, με χρήση τεχνικών θεάτρου και εκπαιδευτικού δράματος.

Διατίθεται στο διαδίκτυο στην ελληνική και την αγγλική γλώσσα.

Το «μένουμε σπίτι» το βίωσαν όλα τα παιδιά, άλλα περισσότερο και άλλα λιγότερο δύσκολα. Τι σήμαινε όμως το «Μένουμε σπίτι» για τα παιδιά που έμεναν σε στρατόπεδα προσφύγων; Που συνωστίζονταν σε κοντέινερ και σε κοινόχρηστα μπάνια και βρύσες; Που στερούνταν τις πιο ευχάριστες - όπως τονίζεται σε όλα τα κείμενά τους - ώρες γι' αυτούς, τις ώρες που πήγαιναν στο σχολείο;

Τα κείμενα και οι ζωγραφιές των εφήβων προσφύγων συγκινούν και διδάσκουν. Και είναι επίκαιρα και μετά την καραντίνα. Διαχρονικά θα έλεγα, αφού μιλούν για τις αξίες του διαρκούς αγώνα, της αισιοδοξίας, της αλληλεγγύης....

Διαθέσιμα στις διευθύνσεις:

- ✓ <https://www.openbook.gr/odigos-gia-mikroys-mikrovioexolothreytes/>
- ✓ <https://www.openbook.gr/enas-diaforetikos-chronos/>
- ✓ <https://www.openbook.gr/monologoi-se-karantina/>

Μην αρχίζεις τη Μουρμούρα (άρχισε όμως να είσαι ενσυνείδητος πολίτης)

Σχολιάζει η Ελένη Σταμπουλίδου

μπροστά στις εξελίξεις και επιστρατεύει ένα μοναδικό όπλο της διανοήσής του: το χιούμορ. Πρόκειται για μια προσπάθεια θεραπείας μέσω του γέλιου (ουκ ολίγες φορές πικρό). Το ζητούμενο δεν είναι να «νικήσει» με τα επιχειρήματά της – ούτε άλλωστε είναι σε θέση να το κάνει. Η κωμωδία δεν προσφέρει λύσεις, όπως κάνουν η επιστήμη και η πολιτική. Ο ρόλος της είναι αυτός που έχει οποιαδήποτε τέχνη: αναδεικνύει, προβληματίζει, αποφορτίζει.

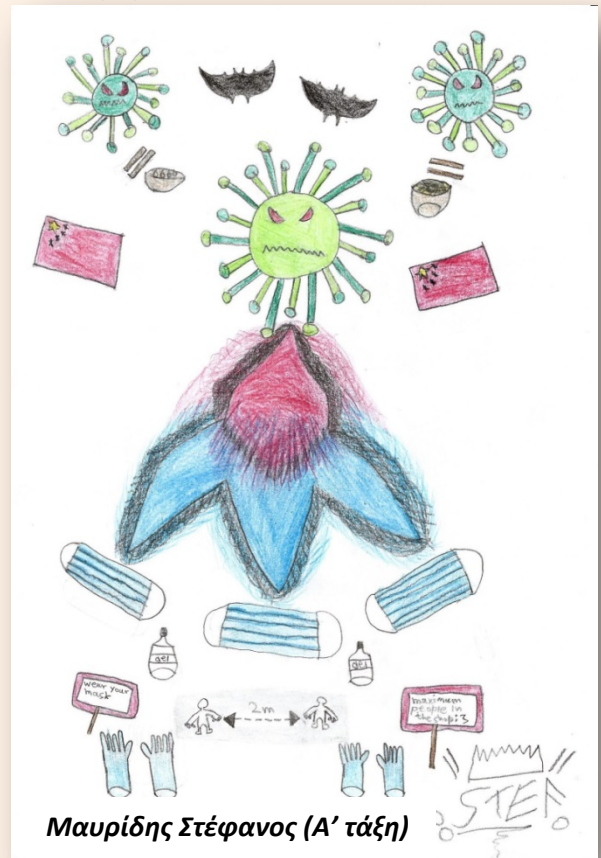
Η αγαπημένη σειρά μικρών και μεγάλων «Μην αρχίζεις τη μουρμούρα» δεν θα μπορούσε να αφήσει ασχολίαστο το τεράστιο ζήτημα που απασχολεί την ανθρωπότητα δυο χρόνια τώρα. Από τη στιγμή που πρόκειται για μια οικογενειακή σειρά που σχολιάζει - ανάμεσα στα άλλα - την καθημερινότητα, δεν θα έπρεπε να αγνοήσει τον πόνο, τον φόβο και την αγωνία που έφερε η πανδημία του κορονοϊού, και ευτυχώς δεν το έκανε.

Τον Ιανουάριο του 2021, στο χωριό της Βούλας και του Μηνά σκάνε τα κρούσματα. Ο Μηνάς αναμετράται με την ασομία και την αγευσία, λαχταρώντας έναν μουσακά και η Βούλα τον αποπαίρνει. Το αγαπημένο ζευγάρι κάνει το τεστ και περιμένοντας τα αποτελέσματα... φιλοσοφεί. Και μπορεί όσα λένε να βγάζουν γέλιο, δεν παύουν όμως να προβάλουν την αξία της κοινωνικής ευθύνης την οποία απαιτεί η πανδημία. Ο Μηνάς και η Βούλα πρέπει να μείνουν σε καραντίνα μέχρι να βγουν τα πολυπόθητα αρνητικά αποτελέσματα. Δεν ξεχνούν ποτέ την μάσκα τους. Δεν λησμονούν ποτέ να πλένουν τα χέρια τους. Δεν συγχρωτίζονται, δεν παραβαίνουν τους κανόνες που προτείνουν οι ειδικοί. Και τα καταφέρνουν να βγουν αλώβητοι.

Όταν κάποια επεισόδια αργότερα, ο Μπάμπης νομίζει ότι προσβλήθηκε από κορωνοϊό, ο πανικός του είναι σίγουρα ακραίος όπως συχνά γίνεται στην κωμωδία και όπως δεν πρέπει να γίνεται στην πραγματική ζωή. Ο πανικός μόνο προβλήματα φέρνει σ' αυτόν και την Ξένια. Όταν, μέσα από τραγελαφικές καταστάσεις το συνειδητοποιεί, όλα βγαίνουν καλά.

Οι ήρωές μας, λοιπόν, σέκονται με πολύ σεβασμό απέναντι στο τόσο σοβαρό αυτό θέμα, αλλά το κάνουν μέσα από μία παιγνιώδη και κωμική διάθεση. Συμβουλεύουν δίχως να κουνούν το δάχτυλο, δίνουν μαθήματα σωστής αντιμετώπισης της πανδημίας, δίχως να τρομοκρατούν αλλά και δίχως να μας εφησυχάζουν.

Τελικά, η κωμωδία και διδάσκει και θεραπεύει. Ο Αριστοφάνης είχε πει στους Βατράχους του: «Αμαθέστερον πως είπε και σαφέστερον», δηλαδή κάτι σαν αυτό που έκανε η μουρμούρα για την πανδημία: «πες κάτι κάπως λιγότερο λόγιο και πιο σαφές».

Μαυρίδης Στέφανος (Α' τάξη)

(συνέχεια από τη σελ. 5)

Τι γινόταν τις μέρες που η μητέρα σου είχε εφημερία στο νοσοκομείο;

Τη θυμάμαι να γυρνάει πάντα κουρασμένη, ακόμη πιο πολύ από ό, τι στο παρελθόν.

Στο σπίτι σας είχατε μία καλή ενημέρωση για όλο αυτό που ζούσαμε και ζούμε δηλαδή, έτσι δεν είναι;

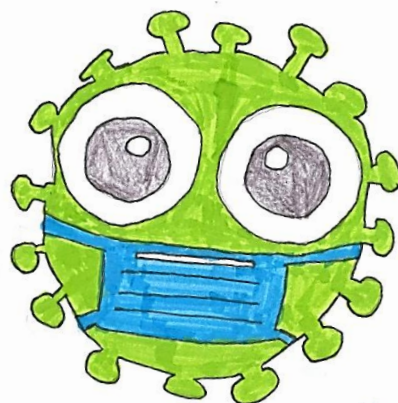
Η αλήθεια είναι πως ναι. Μου έδινε συμβουλές πώς μπορώ να αποφύγω τον ιό, όσο μπορώ, τα μέτρα προφύλαξης, μου ζητούσε να ενημερώνω και τους φίλους μου. Μου περιέγραφε και περιστατικά που είχε βιώσει μέσα στο νοσοκομείο, για να καταλάβω την κρισιμότητα και τη σοβαρότητα της κατάστασης. Γενικώς όμως, είχα και ένα αίσθημα ασφάλειας κοντά της.

Τα έργα των: Ιωάννη Μπουλούση, Ναταλίας Σούμπαση, Μυρτώ Πέτκου και Σοφίας Λεοντιάδου για την πανδημία που όλοι ευχόμαστε να τελειώσει σύντομα!

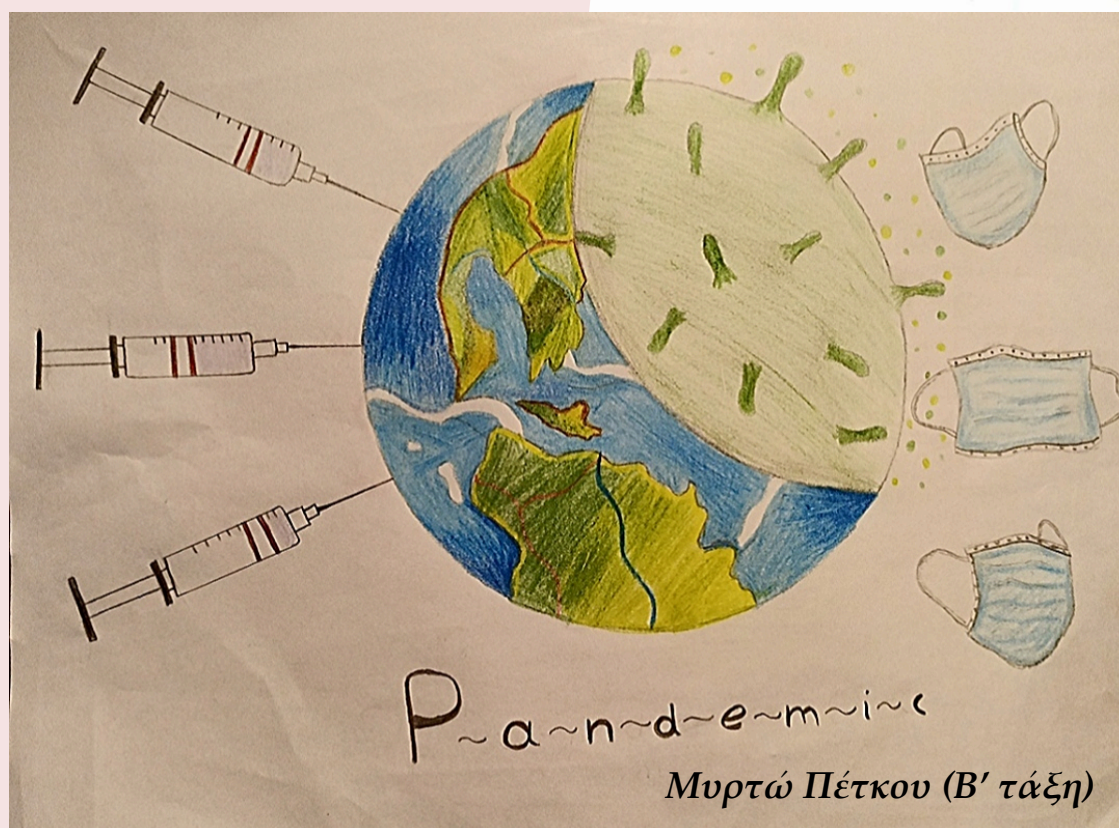

Ιωάννης Μπουλούσης (Β' τάξη)

COVID
19

Ναταλία Σούμπαση
B23

Μυρτώ Πέτκου (Β' τάξη)

Σοφία Λεοντιάδου (Α' τάξη)

Και αυτές οι γιορτές ήταν διαφορετικές...

Ο πίνακας των ευχών μας για το 2022!

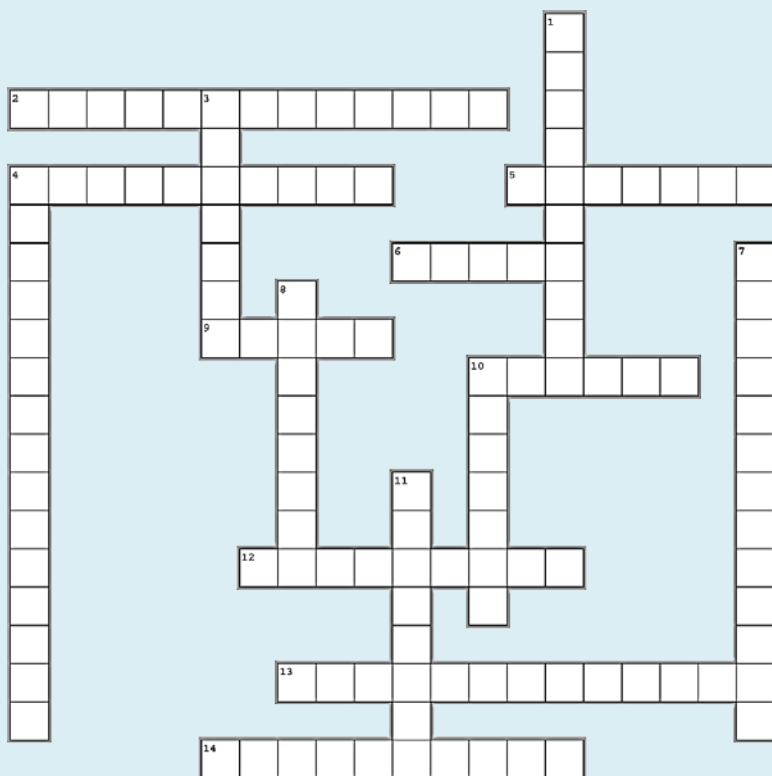

<http://linoit.com/users/1gympefkou/canvases/ChristmasPandemic2022>

Για να

πιο ευχάριστα!

Οριζόντια

2. Σε ανθρώπους ο κορωνοϊός προκαλεί λοιμώξεις του ... συστήματος (γεν).
4. Αν ένα άτομο εμβολιαστεί ή νοσήσει από έναν ιό, αναπτύσσει έναντι αυτού του ιού.
5. Η προσπάθεια που γίνεται για να προλάβουμε εκ των προτέρων και να αποτρέψουμε κάποιες αρνητικές ή ανεπιθύμητες καταστάσεις, ενέργειες ή συνέπειες.
6. Απαραίτητο αξεσουάρ της πανδημίας.
9. Το άτομο που ενδέχεται να νοσήσει από μεταδοτική ασθένεια επειδή βρίσκεται σε κοντινή απόσταση με επιβεβαιωμένο περιστατικό ή έχει εκτεθεί σε αυτό, ονομάζεται επαφή.
10. Ξαφνική αύξηση κρουσμάτων μιας ασθένειας.
12. Κι έτσι το lockdown στα ελληνικά.
13. Ιατρική ειδικότητα που έγινε πολύ γνωστή εξαιτίας του κορωνοϊού.
14. Η διαδικασία αναγνώρισης, αξιολόγησης και διαχείρισης ατόμων που έχουν εκτεθεί σε μολυσματική ασθένεια ώστε να προληφθεί περαιτέρω διάδοσή της.

Κάθετα

1. Πολλοί υπάλληλοι αναγκάζονται σ' αυτήν για την αποφυγή της διασποράς του κορωνοϊού.
3. Ο χρόνος από τη στιγμή που ένα άτομο μολυνθεί με ένα παθογόνο, π.χ. ιό, μέχρι τη στιγμή που εμφανίζονται τα πρώτα συμπτώματα ονομάζεται περίοδος (γεν).
4. Κοινωνική απαιτήθηκε εξαιτίας της πανδημίας.
7. Εκπαίδευση εξ αποστάσεως.

8. Το σύνολο των ενεργειών και των μέσων που χρησιμοποιούνται για να αντιμετωπιστεί μια ασθένεια.
10. Παρασκεύασμα που σκοπό έχει να ευαισθητοποιήσει το αμυντικό σύστημα του οργανισμού έναντι συγκεκριμένων παθογόνων μικροοργανισμών, ώστε να αποκτήσει ανοσία.
11. Επιδημία που έχει εξαπλωθεί σε ολόκληρη χώρα ή ευρύτερα σε χώρες γεωγραφικής περιοχής ακόμα και ηπείρου.

Τι μας έμεινε από τη δίχρονη εμπειρία της καταιγίδας της πανδημίας; Υπάρχουν κάποιοι που βλέπουν θετικά την περίοδο που πέρασε; Μας δημιούργησε θετικές συνήθειες ή όχι; Ας κάνουμε μια μικρή ενδοσκόπηση, διαβάζοντας τη σύνοψη έρευνας της Σιδηροπούλου Ελένης (Β' τάξη), η οποία ρώτησε, μέσω ανάρτησής της στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τους φίλους της, ηλικίας 13-18 ετών.

Πέρασατε καλά κατά την περίοδο της καραντίνας;

70% ναι 30% όχι

Έχετε νοσήσει από covid-19;

85% ναι 15% όχι

Ποια είναι η πρώτη λέξη που σας έρχεται στο μυαλό όταν ακούτε την λέξη covid-19;

10% πανδημία 40% lockdown 50% μάσκα

Αυξήθηκε το χρονικό διάστημα που περνούσατε στις ηλεκτρονικές συσκευές κατά την περίοδο της καραντίνας;

95% ναι 5% όχι

Ο χρόνος παραμονής σας εντός σπιτιού αυξήθηκε, μετά την λήξη του αναγκαστικού εγκλεισμού;

25% ναι 75% όχι

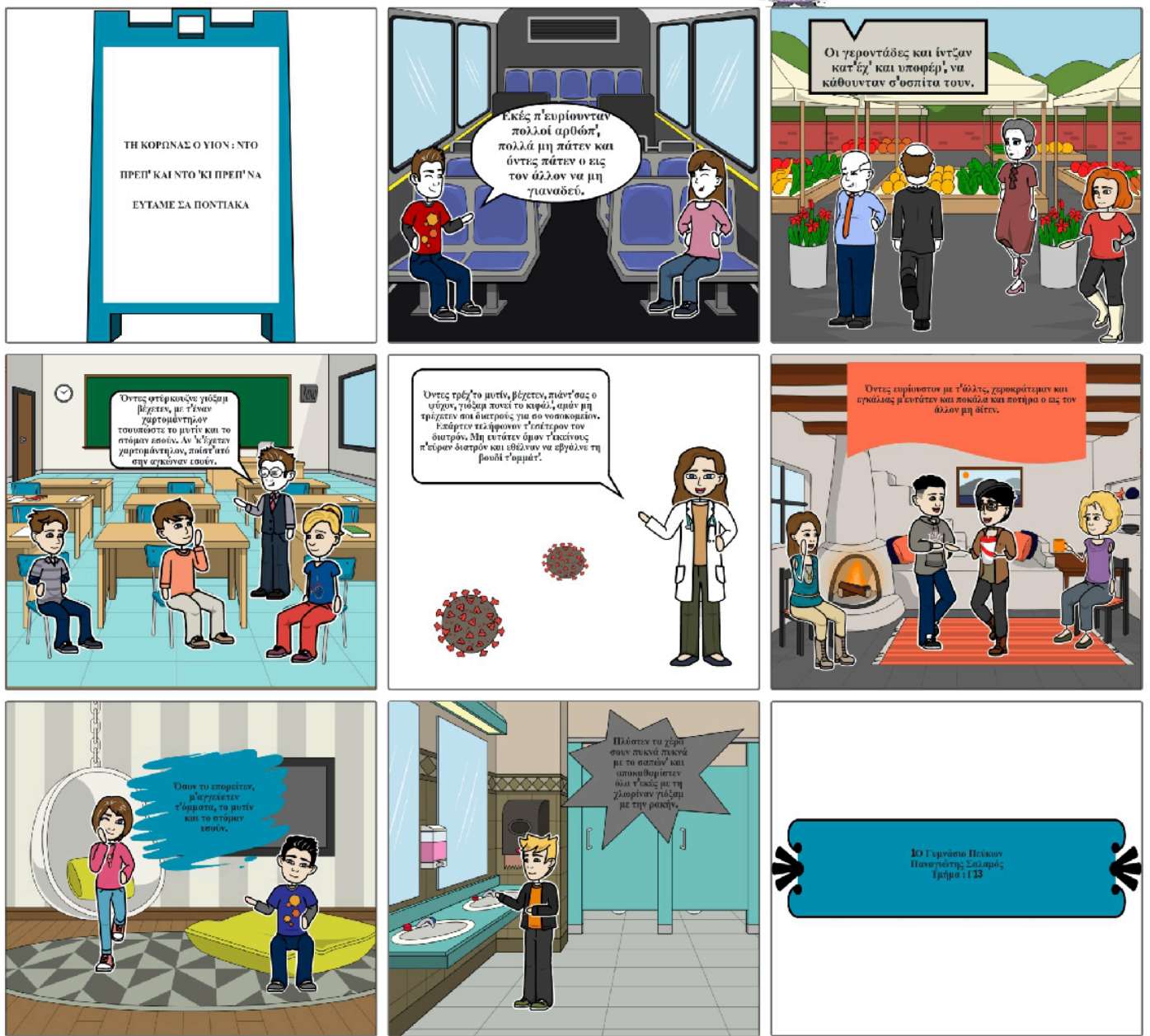
Κάνετε πλέον περισσότερες αγορές μέσω διαδικτύου μετά την covid-19;

75% ναι 25% όχι

Αυξήσατε την αγορά μη χρήσιμων αντικειμένων κατά την περίοδο της καραντίνας;

66% ναι 34% όχι

Κορωνοϊός: Τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνουμε στα ποντιακά Από τον Παναγιώτη Σαλαμό (Γ' τάξη)

Θαυμάστε το κόμικ και σε μεγέθυνση στη διεύθυνση:

<http://gym-pefkon.thess.sch.gr/schoolariki2022/covid19comicsalamos.pdf>

... και οι οδηγίες σε απλά ελληνικά:

1. Όπου βρίσκονται πολλοί άνθρωποι μην πηγαίνετε και όταν πάτε να μην πλησιάζει ο ένας τον άλλο.
2. Οι γέροι και όποιος κάτι έχει και υποφέρει να καθίσουν σπίτια τους.
3. Όταν φτερνίζετε ή βήχετε, με ένα χαρτομάντιλο κλείστε τη μύτη και το στόμα σας. Αν δεν έχετε χαρτομάντιλο κάντε το στον αγκώνα σας.
4. Όταν έχετε συνάχι, βήχετε, κρυώνετε ή πονάει το κεφάλι σας, μην τρέχετε αμέσως στους γιατρούς και στο νοσοκομείο. Πάρτε τηλέφωνο τον (οικογενειακό) γιατρό σας. Μην κάνετε σαν μερικούς που βρήκανε γιατρό και θέλουνε να βγάλουν το μάτι του βοδιού (έκφραση που σημαίνει βρήκαμε παπά να θάψουμε κόσμο).
5. Όταν βρίσκεστε με άλλους, χειραφίς και αγκαλιές και επίσης μπουκάλια και ποτήρια ο ένας στον άλλο μη δίνετε.
6. Όσο μπορείτε μην αγγίζετε τα μάτια, τη μύτη και το στόμα σας.
7. Πλύνετε τα χέρια σας συχνά πικνά με σαπούνι και καθαρίστε γύρω-γύρω με χλωρίνη ή με ρακή.

Εν μαθήματος

Τα κρυπτόλεξα της πανδημίας

Βρείτε 11 λέξεις (σχετικές με την πανδημία)

Σ	Τ	Ω	Κ	Γ	Ε	Μ	Β	Ο	Λ	Ι	Ο	Ξ	Φ	Α	Ε
Β	Ι	Κ	Λ	Α	Π	Ο	Μ	Ο	Ν	Ω	Σ	Η	Ε	Π	Ξ
Κ	Α	Ρ	Α	Ν	Τ	Ι	Ν	Α	Β	Ε	Υ	Π	Ξ	Ο	Α
Ξ	Μ	Ε	Φ	Τ	Ι	Λ	Κ	Ρ	Ο	Υ	Σ	Μ	Α	Σ	Π
Γ	Α	Ν	Τ	Ι	Σ	Η	Π	Τ	Ι	Κ	Ο	Ε	Ρ	Τ	Λ
Ε	Σ	Λ	Π	Α	Ν	Ρ	Η	Ι	Α	Ο	Κ	Τ	Υ	Α	Ω
Δ	Κ	Ο	Ρ	Ο	Ν	Ω	Ι	Ο	Σ	Α	Τ	Β	Η	Σ	Σ
Τ	Α	Δ	Ι	Υ	Α	Π	Α	Γ	Ο	Ρ	Ε	Υ	Σ	Η	Η

Της Μαρίας Μαστραγγελή (Β' τάξη)

Ο	Α	Λ	Θ	Α	Ν	Α	Τ	Ο	Σ	Η	Υ	Α
Ξ	Κ	Γ	Ο	Β	Φ	Θ	Γ	Ξ	Κ	Δ	Γ	Ν
Υ	Ν	Α	Η	Σ	Λ	Μ	Ε	Θ	Ι	Χ	Ι	Τ
Γ	Τ	Ν	Τ	Δ	Υ	Α	Μ	Ψ	Ε	Ω	Α	Ι
Ο	Ε	Τ	Θ	Υ	Ζ	Σ	Α	Ω	Β	Ο	Τ	Σ
Ν	Σ	Ι	Β	Λ	Μ	Κ	Ν	Υ	Π	Μ	Ρ	Η
Ο	Τ	Α	Φ	Α	Η	Α	Ρ	Γ	Δ	Σ	Ο	Π
Μ	Ε	Μ	Β	Ο	Λ	Ι	Ο	Ζ	Κ	Φ	Ι	Τ
Π	Δ	Ρ	Κ	Ρ	Ε	Β	Α	Τ	Ι	Α	Ν	Ι
Α	Ζ	Κ	Χ	Λ	Β	Η	Τ	Θ	Α	Υ	Ι	Κ
Ν	Ο	Σ	Ο	Κ	Ο	Μ	Ε	Ι	Ο	Γ	Φ	Ο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ
ΕΜΒΟΛΙΟ
ΚΡΕΒΑΤΙ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ
ΜΕΘ
ΘΑΝΑΤΟΣ

ΚΑΘΕΤΑ
ΟΞΥΓΟΝΟ
ΓΑΝΤΙΑ
ΜΑΣΚΑ
ΓΙΑΤΡΟΙ
ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟ
ΤΕΣΤ

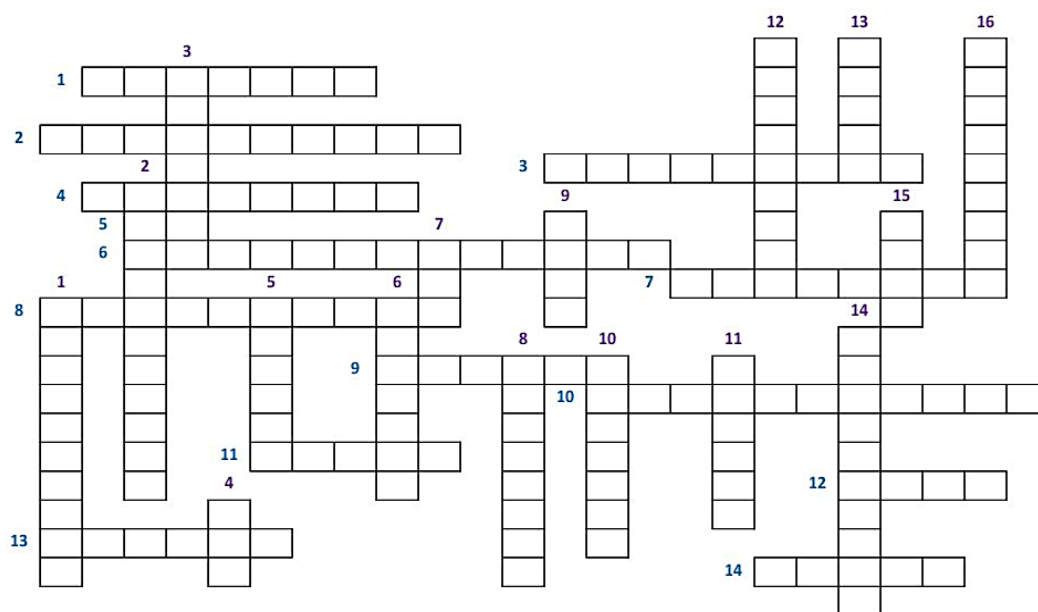
Της Ναταλίας Σούμπαση (Β' τάξη)

Μέρες καραντίνας

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Για να δούμε ποιες λέξεις χρησιμοποιούμε τα τελευταία χρόνια

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Delivery α λα ελληνικά
2. Το αλφάβητο προχωράει λόγω...
3. Το νούμερο αυτό έγινε πασίγνωστο
4. Εξαπλώνεται σε όλες τις χώρες
5. Λέμε ΟΧΙ στον κορονοϊό (αγγλ.)
6. Νέο σύστημα επιμόρφωσης
7. Το αντίθετο του εξ αποστάσεως
8. Αφανείς ήρωες
9. Όλα ξεκίνησαν από εκεί
10. Υποχρεωτικός σε ορισμένες ομάδες ατόμων
11. Σύντομα ξημερώνει το
12. Μύτη (αρχ.)
13. Παλεύουν καθημερινά αλλά όχι σε παλαιότερες
14. Φοράει ο Ζορό

ΚΑΘΕΤΑ

1. Έγινε για πολλούς το δεύτερο σπίτι τους
2. Σκοτώνει τα μικρόβια
3. Με μέντες γίνεται δροσερή
4. Αυτός βγάζει τις αποφάσεις (αρχικά)
5. Πεθαίνει τελευταία
6. Η μεγαλύτερη ελπίδα να νικηθεί ο ιός
7. Είναι ο Covid-19
8. Ευγενική κίνηση που χάνεται λόγω Covid
9. Το συγκεκριμένο δεν βρίσκεται στη θάλασσα
10. Την πληρώνει στο τέλος (ηλικιακή ομάδα)
11. Την φοράει ο βασιλιάς
12. Η απομόνωση αλλιώς
13. ΜΕΝΟΥΜΕ...
14. Lockdown α λα ελληνικά
15. Γίνονται αλλά όχι για βαθμούς
16. Πολλές στα νοσοκομεία

Λύσεις

Κρυπτόλεξα σελ. 22

Σ	Τ	Ω	Κ	Γ	Ε	Μ	Β	Ο	Λ	Ι	Ο	Ξ	Φ	Α	Ε
Β	Ι	Κ	Λ	Α	Π	Ο	Μ	Ο	Ν	Ω	Σ	Η	Ε	Π	Ξ
Κ	Α	Ρ	Α	Ν	Τ	Ι	Ν	Α	Β	Ε	Υ	Π	Ξ	Ο	Α
Ξ	Μ	Ε	Φ	Τ	Ι	Λ	Κ	Ρ	Ο	Υ	Σ	Μ	Α	Σ	Π
Γ	Α	Ν	Τ	Ι	Σ	Η	Π	Τ	Ι	Κ	Ο	Ε	Ρ	Τ	Λ
Ε	Σ	Λ	Π	Α	Ν	Ρ	Η	Ι	Α	Ο	Κ	Τ	Υ	Α	Ω
Δ	Κ	Ο	Ρ	Ο	Ν	Ω	Ι	Ο	Σ	Α	Τ	Β	Η	Σ	Σ
Τ	Α	Δ	Ι	Υ	Α	Π	Α	Γ	Ο	Ρ	Ε	Υ	Σ	Η	Η

Ο	Α	Λ	Θ	Α	Ν	Α	Τ	Ο	Σ	Η	Υ	Α
Ξ	Κ	Γ	Ο	Β	Φ	Θ	Γ	Ξ	Κ	Δ	Γ	Ν
Υ	Ν	Α	Η	Σ	Λ	Μ	Ε	Θ	Ι	Χ	Ι	Τ
Γ	Τ	Ν	Τ	Δ	Υ	Α	Μ	Ψ	Ε	Ω	Α	Ι
Ο	Ε	Τ	Θ	Υ	Ζ	Σ	Α	Ω	Β	Ο	Τ	Σ
Ν	Σ	Ι	Β	Λ	Μ	Κ	Ν	Υ	Π	Μ	Ρ	Η
Ο	Τ	Α	Φ	Α	Η	Α	Ρ	Γ	Δ	Σ	Ο	Π
Μ	Ε	Μ	Β	Ο	Λ	Ι	Ο	Ζ	Κ	Φ	Ι	Τ
Π	Δ	Ρ	Κ	Ρ	Ε	Β	Α	Τ	Ι	Α	Ν	Ι
Α	Ζ	Κ	Χ	Λ	Β	Η	Τ	Θ	Α	Υ	Ι	Κ
Ν	Ο	Σ	Ο	Κ	Ο	Μ	Ε	Ι	Ο	Γ	Φ	Ο

Σταυρόλεξο σελ. 20

Οριζόντια

- ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΟΥ** — Σε ανθρώπους ο κορωνοϊός προκαλεί λοιμώξεις του ... συστήματος (γεν).
- ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΑ** — Αν ένα άτομο εμβολιαστεί ή νοσήσει από έναν ιό, αναπτύσσει έναντι αυτού του ιού.
- ΠΡΟΛΗΨΗ** — Η προσπάθεια που γίνεται για να προλάβουμε εκ των προτέρων και να αποτρέψουμε κάποιες αρνητικές ή ανεπιθύμητες καταστάσεις, ενέργειες ή συνέπειες.
- ΜΑΣΚΑ** — Απαραίτητο αξεσουάρ της πανδημίας
- ΣΤΕΝΗ** — Το άτομο που ενδέχεται να νοσήσει από μεταδοτική ασθένεια επειδή βρίσκεται σε κοντινή απόσταση με επιβεβαιωμένο περιστατικό ή έχει εκτεθεί σε αυτό ονομάζεται επαφή.
- ΕΞΑΡΣΗ** — Ξαφνική αύξηση κρουσμάτων μιας ασθένειας.
- ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ** — Κι έτσι το lockdown στα ελληνικά
- ΛΟΙΜΩΞΙΟΛΟΓΟΣ** — Ιατρική ειδικότητα που έγινε πολύ γνωστή εξαιτίας του κορωνοϊού
- ΙΧΝΗΛΑΤΗΣΗ** — Η διαδικασία αναγνώρισης, αξιολόγησης και διαχείρισης ατόμων που έχουν εκτεθεί σε μολυσματική ασθένεια ώστε να προληφθεί περαιτέρω διάδοσή της.

Κάθετα

- ΤΗΛΕΡΓΑΣΙΑ** — Πολλοί υπάλληλοι αναγκάζονται σ' αυτήν για την αποφυγή της διασποράς του κορωνοϊού
- ΕΠΩΑΣΗΣ** — Ο χρόνος από τη στιγμή που ένα άτομο μολυνθεί με ένα παθογόνο, π.χ. ιό, μέχρι τη στιγμή που εμφανίζονται τα πρώτα συμπτώματα ονομάζεται περίοδος (γεν).
- ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΠΟΙΗΣΗ** — Κοινωνική απαιτούν οι συνθήκες της πανδημίας
- ΤΗΛΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ** — Εκπαίδευση εξ αποστάσεως
- ΘΕΡΑΠΕΙΑ** — Το σύνολο των ενεργειών και των μέσων που χρησιμοποιούνται για να αντιμετωπιστεί μια ασθένεια
- ΕΜΒΟΛΙΟ** — Βιολογικό παρασκεύασμα που σκοπό έχει να ευαισθητοποιήσει το αμυντικό σύστημα του οργανισμού έναντι συγκεκριμένων παθογόνων μικροοργανισμών, ώστε να αποκτήσει ανοσία
- ΠΑΝΔΗΜΙΑ** — Επιδημία που έχει εξαπλωθεί σε ολόκληρη χώρα ή ευρύτερα σε χώρες γεωγραφικής περιοχής ακόμα και ηπείρου

Σταυρόλεξο σελ. 23

